

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

26

YASAMA YILI

1

SIRA SAYISI: 68

Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/517) ve Adalet ve Kalkınma Partisi Grup Başkanvekili Çanakkale Milletvekili Bülent Turan ve Çanakkale Milletvekili Ayhan Gider, Kırıkkale Milletvekili Ramazan Can ile 23 Milletvekilinin; Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/434) ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Not: Bu Sıra Sayısına elektronik ortamda

“http://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/sirasayi_sd.sorgu_baslangic” internet adresindeki sorgu sayfası üzerinden erişilebilmektedir.

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 1/517 Esas Numaralı Tasarının

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı 4
- Genel Gerekçesi 4
- Madde Gerekçeleri 6

• 2/434 Esas Numaralı Teklifin

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı 10
- Katılma Yazısı 10
- Genel Gerekçesi 11
- Metni 12

• Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu 14

• Muhalefet Şerhleri 22

• Tasarı Metni 51

• Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin 51

• Tasarı Metnine Ekli Harita 68

• Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metne Ekli Harita 69

• Tasarı Metnine Ekli Tablo 70

• Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metne Ekli Tablo 71

T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı: 31853594-101-1211-72

6/1/2016

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 5/1/2016 tarihinde kararlaştırılan "Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Ahmet Davutoğlu
Başbakan

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (1/517)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	İçişleri Komisyonu Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu Milli Savunma Komisyonu Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu

GENEL GEREKÇE

64 üncü Hükümet Programında ve 2016 Yılı Eylem Planında yer alan hususlardan gerçekleştirilmesi öngörülen bazı konuların hayata geçirilmesi amacıyla bu Tasarı hazırlanmıştır.

Bu çerçevede;

- Emekli olduktan sonra Bağ-Kur kapsamında çalışmaya devam eden esnafın emekli aylıklarından kesilen sosyal güvenlik destek primi kesintisinin kaldırılması,

- Lise veya üniversite mezunu gençlerin genel sağlık sigortası giderlerinin iki yıl süreyle gelir testi yapılmaksızın ve prim alınmaksızın Devlet tarafından karşılanmasının sağlanması,

-Bazı illerde uygulanmakta olan yüzde altı oranındaki işveren sigorta primi indiriminde esas alınan on işçi çalıştırma zorunluluğunun kaldırılarak mevcut uygulamanın devam ettirilmesi,

- Polislerin ve uzman erbaşların ek göstergelerinin yükseltilmesi, polislerin emniyet hizmetleri tazminatının artırılması,

- Muhtarların ödeneklerinin artırılması,

- Çalışanların doğuma bağlı izin ve haklarının güçlendirilmesi,

- Doğum nedeniyle ücretsiz izinde geçen sürelerin derece ve kademe ilerlemelerinde değerlendirilmesi,

- Çalışma hayatına güvenceli esneklik sağlayacak düzenlemeler yapılması,

- Basit usulde vergilendirilen esnafın belirli bir tutara kadar olan kazançlarından vergi alınmaması,

- Yemde ve gübrede Katma Değer Vergisinin kaldırılması,

- Yeni iş kuran gençlere üç yıl boyunca gelir vergisi muafiyeti sağlanması,

- Öğrenim gören gençlerden pasaport harcı alınmaması,

- Karayolları Genel Müdürlüğünün işletimindeki otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayolları için belirlenen geçiş ücretlerini ödemediği tespit edilen araç sahiplerine verilen idari para cezalarında yapılan indirimin, daha önce yapılan ödemesiz geçişlere de uygulanması,

hususlarına ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır.

Ayrıca Tasarı ile; Iısu Barajı ve HES projesinin inşaatı sebebiyle su altında kalacak olan Hasankeyf İlçe Merkezinin, ekli krokide yeri ve koordinatları belirtilen alana nakline ilişkin hususlarda düzenleme yapılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Madde ile, ekonomik büyüme ve kalkınmanın itici gücü, yenilik ve yaratıcılığın önemli kaynaklarından biri olan genç girişimcilere kazanç istisnası getirilmektedir. Bu amaçla ticari, zirai veya mesleki faaliyeti nedeniyle adlarına ilk defa gelir vergisi mükellefiyeti tesis edilen yirmidokuz yaşını doldurmamış tam mükellef gerçek kişilere, elde ettikleri söz konusu kazançlarının 103 üncü maddede yazılı tarifinin ilk gelir diliminde yer alan tutara kadar olan kısmı için, maddede yer alan şartlar dahilinde kazanç istisnası sağlanmaktadır. Ayrıca, bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirleme konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Madde 2- Madde ile, ticari kazancı basit usulde tespit edilen mükelleflerin sadece basit usulde tespit edilen ticari kazançlarının 8.000 Türk Liralık kısmı üzerinden gelir vergisi alınmaması sağlanmaktadır.

Söz konusu düzenlemeyle ticari kazancı basit usulde tespit edilenlerin bu kazançları hakkında indirim uygulanması amaçlandığından, takvim yılı içinde basit usulden gerçek usule geçen mükelleflerin söz konusu indirimden faydalanması mümkün bulunmamaktadır.

Öte yandan öngörülen düzenlemeyle, Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 20 nci maddesinde yer alan genç girişimcilerde kazanç istisnası hükümlerinden faydalanan ve ticari kazancı basit usulde tespit edilen mükelleflerin bu bent hükmünden yararlanamayacağı belirtilmektedir. Bu suretle, kazancı basit usulde tespit edilen mükellefler bu bent hükümlerinden faydalanmak istemeleri halinde söz konusu kazanç istisnasına ilişkin şartların tamamını taşısalar dahi kazanç istisnası hükümlerinden faydalanamayacaklardır. Böylece, ticari kazancı basit usulde tespit edilen mükelleflerin, ilgili hükümlerde aranan şartları taşımaları kaydıyla kazanç istisnası uygulaması veya bu bentte yer alan indirim uygulamasının birinden yararlanması mümkün bulunmaktadır.

Ayrıca, bu bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Madde 3- Madde ile, ticari kazancı basit usulde tespit edilen mükelleflerin beyan ettikleri ticari kazançlarına uygulanacak 8.000 Türk Liralık yıllık indirim tutarının, her yıl günün ekonomik koşullarına uygun olarak yeniden belirlenmesine imkân sağlanmaktadır.

Madde 4- Madde ile, tahsili devam eden yirmibeş yaşını doldurmamış gençlerin sosyal, kültürel ve ekonomik yönden gelişmelerine katkı sağlamak amacıyla, bunlara verilen pasaportlardan harç alınmamasına yönelik düzenleme yapılmaktadır.

Madde 5- Memurların doğum sonrası aylıksız izinde geçirdikleri sürelerin kademe ve derece intibakında değerlendirilmesi öngörülmektedir.

Madde 6- Kadın memurlara doğum yapmaları halinde analık izni sonrasında birinci doğumda iki ay, ikinci doğumda dört ay, sonraki doğumlarda ise altı ay süreyle günlük çalışma süresinin yarısı kadar, mali ve sosyal haklarda herhangi bir kesinti yapılmaksızın çalışma imkânı tanınması amaçlanmaktadır. Çoğul doğumlarda söz konusu süreler birer ay ilave edilmekte, bebeğin engelli doğması halinde ise her halükarda oniki ay süreyle çalışan kadın memura yarı zamanlı çalışma imkânı getirilmektedir.

Bununla birlikte; memurlara, doğum öncesi analık izninin başlaması gereken tarihten önce gerçekleşen doğumlarda, doğumdan analık izninin başladığı tarihe kadarki süre doğum sonrası analık iznine ilave edilecektir. Örneğin; normalden on hafta önce gerçekleşen doğumlarda mevcut düzenlemeye göre doğum sonrası izne sekiz hafta ilave edilebilmektedir. Yapılan düzenleme ile sekiz haftadan daha önce gerçekleşen doğumlarda, aradaki süre (örnekte olduğu gibi iki hafta) sekiz haftaya ek olarak doğum sonrası izne eklenecektir. Diğer yandan, söz konusu haklardan evlat edinilenlerin de aynen yararlanmaları sağlanmaktadır.

Madde 7- Doğum sonrasında kadın memurların analık izni bitiminde başlayan yirmidört ay aylıksız iznin, istekleri halinde iki, dört ve altı aylık yarı zamanlı çalışma süresinin bitiminde de başlatılablmesine imkân sağlanmakta ve bu imkân evlat edinenlere de getirilmektedir.

Madde 8- Emniyet hizmetleri sınıfına dahil kadrolarda bulunanların 657 sayılı Kanunun 152 nci maddesi uyarınca yararlanmakta oldukları emniyet hizmetleri tazminat oranları %25 oranında artırılması amaçlanmaktadır.

Madde 9- Emniyet hizmetleri sınıfına dahil personelden yükseköğrenimli olanların ek göstergeleri yükseltilmektedir.

Madde 10- Çocuğu olan memur anne ve/veya babaya, çocuğun mecburi ilköğretim çağının başladığı tarihi takip eden aybaşına kadar normal çalışma süresinin yarısı kadar çalışma imkânı getirilmektedir. Bu haktan yararlanan memurların mali ve sosyal hakları da ayrıca düzenlenmiştir. Söz konusu düzenlemeden evlat edinenler de yararlanacaktır.

Madde 11- Doğum nedeniyle kullanılan aylıksız izin sürelerinin kademe ilerlemesi ve derece yükselmesinde değerlendirilmesine ilişkin hükmün, düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra kullanılan izin süreleri açısından uygulanması sağlanmakta ve geçmişte kullanılan izinler kapsam dışında tutulmaktadır. Ayrıca, analık izni sonrasında kadın memurlar için getirilen yarı zamanlı çalışma haklarına ilişkin hükmün, düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra gerçekleşen doğum ve evlat edinmeler hakkında uygulanması öngörülmektedir.

Madde 12- Muhtarların net 940 Türk Lirası olan ödenekleri 1.300 Türk Lirasına yükseltilmektedir.

Madde 13- Maddeyle tarım ve hayvancılık sektörünün önemli girdilerinden olan gübre ve yem teslimleri istisna kapsamına alınarak; tarım ve hayvancılık sektöründe faaliyette bulunan üreticilerin üzerindeki vergi yükünün ve üretim maliyetlerinin düşürülmesi, üreticilerin bu şekilde teşvik edilerek tarımsal ve hayvansal üretimin artırılması ve tarımsal ve hayvansal ürün ihracatının artırılarak, ithalatın azaltılması amaçlanmaktadır.

Madde 14- Uzman erbaşların ek göstergeleri yükseltilmektedir,

Madde 15- Uzman jandarmaların ek göstergeleri yükseltilmektedir.

Madde 16- 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 53 üncü maddesinde değişiklik yapılarak, doğum sonrası yarım çalışma ödeneği ödemeleri ve prim giderleri, Fonun giderleri arasına eklenmektedir. Ayrıca, maddede yapılan değişiklikle, Kuruma kayıtlı işsizlerin yine Kuruma kayıtlı işyerlerinde, daha önceden edindikleri teorik bilgileri uygulama yaparak pekiştirmelerini veya mesleki deneyim kazanmalarını sağlamak amacıyla işgücü piyasası araştırma sonuçları, iş ve meslek danışmanlarının işyeri ziyaretleri sırasında veya işsizlerle yapılan görüşmelerde tespit edilen ihtiyaçlar, işyerlerinden veya katılımcı adaylarından gelen talepler doğrultusunda aktif işgücü hizmetleri kapsamında düzenlenen işbaşı eğitim programlarına İşsizlik Sigortası Fonundan destek sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 17- Kadın işçilere doğum sonrası yarım çalışma ödeneği verilmesine ilişkin düzenleme yapılmaktadır. 4857 sayılı Kanunun 74 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca haftalık çalışma süresinin yarısı kadar süreyle çalışan kadın işçilerin ücretlerinin ve çalıştıkları süreye tekabül eden kısmının prim ve ücretleri işveren, çalışmadıkları süreye tekabül eden prim ve ücretleri Fondan karşılanacaktır. Ödenecek ücret, günlük asgari ücretin brüt tutarı kadardır. Bu oran evli, eşi çalışan ve üç çocuklu işçi için tespit edilen günlük asgari net ücret tutarına denk gelmekte olup işveren tarafından ödenen ücrete ilave olarak ücretine bakılmaksızın herkese bu ödenek ödenecektir. Kadın işçinin bu

ödemeden (doğum sonrası yarım çalışma ücreti) yararlanabilmesi için işçinin adına doğum tarihinden önceki son üç yılda en az 600 gün işsizlik sigortası primi bildirilmiş olması, 4857 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinde belirtilen haftalık çalışma süresinin yarısı kadar fiilen çalışılması ve doğum sonrası analık hali izninin bittiği tarihten itibaren 30 gün içinde Kuruma doğum sonrası yarım çalışma belgesi ile başvuruda bulunulması gerekecektir.

Madde 18- Analık izni ve yarı zamanlı çalışma sonrasında çocuğun mecburi ilköğretim çağına gelmesine kadar ebeveynlere İş Kanununda düzenlenmiş olan kısmî süreli çalışma hakkı verilmesi ve bu durumun iş sözleşmesinin feshinde geçerli sebep oluşturmayacağı düzenlenmiştir.

Madde 19- Çalışan kadınlara doğum sonrası analık izninin bitiminden itibaren, evlat edinme halinde ise eşlerden biri veya evlat edinene altı aya kadar ücretsiz izin yahut her doğumda altı aya kadar haftalık çalışma süresinin yarısı kadar ücretsiz izin kullanabilme hakkı verilmektedir.

Madde 20- Yaşlılık aylıkları kesilmeksizin 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında çalışanların herhangi bir prim ödememeleri için sigortalı sayılmayacağı yönünde düzenleme yapılmaktadır.

Madde 21- 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında çalışmaya başlayan ya da bu kapsamdaki çalışmasını devam ettiren emeklilerden sosyal güvenlik destek primi alınmaması amaçlanmaktadır.

Madde 22- 5510 sayılı Kanun uyarınca vazife malullüğü aylığı almakta olanlardan aynı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında çalışanlar hakkında da sosyal güvenlik destek primi alınmaması amaçlanmaktadır.

Madde 23- Ana veya babasından dolayı bakmakla yükümlü olunan kişi durumunda olmayan gençlerden lise ve dengi okul mezunu olanların en fazla 20 yaşını yükseköğretimden mezun olanların ise en fazla 25 yaşını geçmemek şartı ile primlerinin devlet tarafından ödenmesi suretiyle mezuniyet tarihlerinden itibaren iki yıl süreyle gelir testi yaptırmaksızın ücretsiz sağlık hizmeti verilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 24- Lise ve dengi okullardan mezun olanların en fazla 20 yaşını yükseköğretimden mezun olanlar ise en fazla 25 yaşını geçmemek şartı ile mezuniyet tarihlerinden itibaren iki yıl süreyle ücretsiz sağlık hizmeti verilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 25- Sosyo-ekonomik gelişmişlik endeksi düşük olan illerde on ve üzerinde sigortalı çalıştıran işyerlerine yönelik olarak uygulanmakta olan sigorta primi teşvikinde sigortalı sayısı sınırı kaldırılmaktadır.

Madde 26- Emekli aylıklarından sosyal güvenlik destek primi kesintisi yapılmamasına yönelik olarak 5510 sayılı Kanunun 30 uncu ve geçici 14 üncü maddelerinde yapılan değişiklik doğrultusunda düzenleme yapılmaktadır.

Madde 27- Doğum yapan memurlar ile eşi doğum yapan memurlardan 657 sayılı Kanuna eklenen ek 43 üncü madde uyarınca yarım zamanlı çalışma hakkından yararlanacak olanların, bu sürelerle ilişkin sigorta prim/emekli keseneği ve kurum karşılıkları ile genel sağlık sigortası primlerinin Kuruma ne şekilde gönderileceği ve fiili hizmet, fiili hizmet süresi zammı ve itibari hizmet süresinin nasıl hesaplanacağına ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

Madde 28- Emekli olduktan sonra 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında çalışmaya başlayanların aylıklarından yapılan sosyal güvenlik destek primi kesintisinin kaldırılması amaçlanmıştır.

Madde 29- Karayolları Genel Müdürlüğünün işletimindeki otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayolları için belirlenen geçiş ücretlerini ödemediği tespit edilen araç sahiplerine verilen idari para cezalarında yapılan indirim, daha önce yapılan ödemesiz geçişlere de uygulanması amacıyla 6639 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesi yürürlükten kaldırılmaktadır.

Madde 30- Dicle Nehri üzerinde inşa edilen İlisu Barajı ve HES Projesi göl alanında kalacak olan Batman İli Hasankeyf İlçesinin ekli krokide koordinatları belirtilen alana taşınması öngörülmektedir. Ayrıca, Hasankeyf İlçe Merkezinin yeni yerleşim yerine nakline kadar geçecek süre içinde ilçenin hukuki varlığını mevcut yerleşim yerinde sürdürmesi hüküm altına alınmaktadır.

Madde 31- Yürürlük maddesidir.

Madde 32- Yürütme maddesidir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

<i>Bülent Turan</i>	<i>Ayhan Gider</i>	<i>Ramazan Can</i>
Çanakkale	Çanakkale	Kırıkkale
<i>Mehmet Muş</i>	<i>Cemal Öztürk</i>	<i>Abdullah Öztürk</i>
İstanbul	Giresun	Kırıkkale
<i>Mehmet Demir</i>	<i>Mustafa Köse</i>	<i>Fatih Şahin</i>
Kırıkkale	Antalya	Ankara
<i>Mehmet Akif Yılmaz</i>	<i>Reşat Petek</i>	<i>Fatma Benli</i>
Kocaeli	Burdur	İstanbul
<i>Mustafa Baloğlu</i>	<i>Nurettin Aras</i>	<i>Murat Alparslan</i>
Konya	Iğdır	Ankara
<i>Gökçen Özdoğan Enç</i>	<i>Ahmet Hamdi Çamlı</i>	<i>Yılmaz Tunç</i>
Antalya	İstanbul	Bartın
<i>Sait Yüce</i>	<i>Abdullah Ağralı</i>	<i>Ali Cumhuriyet Taşkın</i>
Isparta	Konya	Mersin
<i>Aziz Babuşcu</i>	<i>Hüsnüye Erdoğan</i>	<i>Ahmet Sami Ceylan</i>
İstanbul	Konya	Çorum
<i>Fikri Demirel</i>	<i>Jülide Sarıeroğlu</i>	
Yalova	Ankara	

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

(2/434) Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifine imzama koyuyorum;
Gereğinin yapılmasını arz ederim.

13.01.2016

A. Nejat Koçer

Gaziantep

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/434)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	İçişleri Komisyonu Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu

GEREKÇE

Engellilerimiz, çocuklarımız, gençlerimiz, kadınlarımız, yaşlılarımız, emeklilerimiz, esnafımız, yatırımcımız, işçilerimiz, tüccarlarımız, çiftçilerimiz, sanayicimiz ve bütün kesimlerimiz için; somut, hayata geçirilebilir, gerçekçi ve vizyoner reform, vaat ve projelerimize seçim beyannamemizde yer vermiş ve hedef olarak taahhüt etmiştik. Bu hedeflerimize ulaşmak ve hayata geçirmek için mevzuatımızda değişiklikler yapmak gerekmektedir. Bu nedenle Teklifimizle de bazı değişiklikler yapılmaktadır. Bunlar;

- 12/7/2013 tarihli ve 6495 sayılı Kanunun 77 inci maddesiyle, “3.000” olan gösterge rakamı “5.700” yükseltilecek rakam “14.750” ye çıkarılarak, muhtarların net 940 Türk Lirası olan ödenekleri 1.300 Türk Lirasına yükseltilecektir.

- Ekonomik büyüme ve kalkınmanın itici gücü, yenilik ve yaratıcılığın en önemli kaynaklarından biri olan genç girişimcilere kazanç istisnası getirilmektedir.

- Ticari kazancı basit usulde tespit edilen mükelleflerin sadece basit usulde tespit edilen ticari kazançlarının 8.000 Türk Liralık kısmı üzerinden gelir vergisi alınmaması sağlanmaktadır.

- Ticari kazancı basit usulde tespit edilen mükelleflerin beyan ettikleri ticari kazançlarına uygulanacak 8.000 Türk Liralık yıllık indirim tutarının, her yıl günün ekonomik koşullarına uygun olarak yeniden belirlenmesine imkân sağlanmaktadır.

- Tahsili devam eden yirmibeş yaşını doldurmamış gençlerin sosyal, kültürel ve ekonomik yönden gelişmelerine katkı sağlamak amacıyla, bunlara verilen pasaportlardan harç alınmamasına yönelik düzenleme yapılmaktadır.

- Memurların doğum sonrası aylıksız izinde geçirdikleri sürelerin kademe ve derece intibakında değerlendirilmesi öngörülmektedir.

- 19 Haziran 2014 tarihinde TBMM’de Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alan Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanun kabul edilmiş ve 28 Haziran 2014 tarihinde Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Bu Kanunun çıkması üzerine bölgenin sorumluluğu Orman ve Su İşleri Bakanlığında alınıp, Kültür ve Turizm Bakanlığına devredilmiştir. Bu Kanun Teklifi ile Milli Parklar Kanunu uyarınca alan kılavuzluğu belgesi almış olup 6546 sayılı Kanunla mülga 4533 sayılı Kanun kapsamında alan kılavuzluğu görevini yapmış olanlara 6546 sayılı Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alan Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanunla kurulan tarihi alan sınırları içerisinde hizmet ifa edebilmeleri imkanı getirilmektedir.

ADALET VE KALKINMA PARTİSİ GRUP BAŞKANVEKİLİ ÇANAKKALE
MİLLETVEKİLİ BÜLENT TURAN VE ÇANAKKALE MİLLETVEKİLİ AYHAN GİDER,
KIRIKKALE MİLLETVEKİLİ RAMAZAN CAN İLE 23 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ
(2/434)

BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 29/8/1977 tarihli ve 2108 sayılı Muhtar Ödenek ve Sosyal Güvenlik Yasasının 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “5.700” ibaresi “14.750” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkranın ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun mülga mükerrer 20 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Genç girişimcilerde kazanç istisnası

MÜKERRER MADDE 20- Ticari, zirai veya mesleki faaliyeti nedeniyle adlarına ilk defa gelir vergisi mükellefiyeti tesis olunan ve mükellefiyet başlangıç tarihi itibarıyla yirmidokuz yaşını doldurmamış tam mükellef gerçek kişilerin, faaliyete başladıkları takvim yılından itibaren üç vergilendirme dönemi boyunca elde ettikleri bu kazançlarının 103 üncü maddede yazılı tarifinin ilk gelir diliminde yer alan tutara kadar olan kısmı, aşağıdaki şartlarla gelir vergisinden müstesnadır.

1. İşe başlamanın kanuni süresi içinde bildirilmiş olması,
2. Kendi işinde bilfiil çalışılması veya işin kendisi tarafından sevk ve idare edilmesi (Çırak, kalfa veya yardımcı işçi çalıştırmak ya da seyahat, hastalık, askerlik, tutukluluk ve hükümlülük gibi zaruri ayrılmalar dolayısıyla geçici olarak işinde bilfiil çalışmamak bu şartı bozmaz.),
3. Faaliyetin adi ortaklık veya şahıs şirketi bünyesinde yapılması halinde tüm ortakların işe başlama tarihi itibarıyla bu maddedeki şartları taşıması,
4. Ölüm nedeniyle faaliyetin eş ve çocuklar tarafından devralınması hali hariç olmak üzere, faaliyeti durdurulan veya faaliyetine devam eden bir işletmenin ya da mesleki faaliyetin eş veya üçüncü dereceye kadar (bu derece dahil) kan veya kayın hısımlarından devralınmamış olması,
5. Mevcut bir işletmeye veya mesleki faaliyete sonradan ortak olunmaması.

İstisna kapsamındaki faaliyetlerden kazanç elde edilmemesi veya istisna haddinin altında kazanç elde edilmesi hallerinde dahi yıllık beyanname verilir.

Bu istisnanın, bu Kanunun 94 üncü maddesi uyarınca tevkif suretiyle ödenecek vergiye şümulü yoktur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 3- 193 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“15. Basit usulde tespit edilen ticari kazançların yıllık 8.000 Türk Lirasına kadar olan kısmı (Bu Kanunun mükerrer 20 nci maddesinde yer alan kazanç istisnasından faydalananlar bu bent hükmünden yararlanamaz. Bu bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.)”

MADDE 4- 193 sayılı Kanunun mükerrer 123 üncü maddesinin (2) numaralı fıkrasında yer alan “86 ve mükerrer 121 inci maddelerinde” ibaresi “ve 86 ncı maddeleri ile 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının (15) numaralı bendinde” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 85 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“h) Tahsilde olup 25 yaşını doldurmamış olanlara verilecek pasaportlar.”

MADDE 6- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36 ncı maddesinin “Ortak Hükümler” bölümünün (C) fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“8-108 inci maddenin (B) fıkrası uyarınca kullanılan aylıksız izin süreleri, her yıl için bir kademe ilerlemesi ve her üç yıl için bir derece yükselmesi verilmek suretiyle değerlendirilir.”

MADDE 7- 19/6/2014 tarihli ve 6546 sayılı Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alan Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- (1) Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan Kanun uyarınca alan kılavuzluğu görevini yapmış olanlar, tarihi alan sınırları içerisinde Başkanlıkça belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde hizmet ifa edebilirler.”

MADDE 8- Bu Kanunun;

- a) 1 inci maddesi yayımını izleyen ayın onbeşinde,
 - b) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 9- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

18/1/2016

Esas No: 1/517, 2/434

Karar No: 6

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

1/517 esas numaralı “*Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı*” ile 2/434 esas numaralı “*Adalet ve Kalkınma Partisi Grup Başkanvekili Çanakkale Milletvekili Bülent Turan ve Çanakkale Milletvekili Ayhan Gider, Kırkkale Milletvekili Ramazan Can ile 23 Milletvekilinin; Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi*” Komisyonumuzun 13/1/2016 ve 14/1/2016 tarihlerinde yaptığı 8 ve 9’uncu birleşimlerinde, İhtüzüğün 35’inci maddesi uyarınca birbirleri ile ilgili görülmeleri nedeniyle birleştirilmek ve 1/517 esas numaralı Kanun Tasarısı esas alınmak suretiyle görüşülmüş ve kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere saygıyla arz olunur.

1. GİRİŞ

1/517 esas numaralı “*Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı*” 6/1/2016 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Tasarı, Başkanlıkça 8/11/2016 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza; tali komisyon olarak da İçişleri Komisyonuna, Milli Savunma Komisyonuna, Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonuna ve Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna havale edilmiştir.

2/434 esas numaralı “*Adalet ve Kalkınma Partisi Grup Başkanvekili Çanakkale Milletvekili Bülent Turan ve Çanakkale Milletvekili Ayhan Gider, Kırkkale Milletvekili Ramazan Can ile 23 Milletvekilinin; Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi*” 7/1/2016 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Teklif, Başkanlıkça 8/11/2016 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza, tali komisyon olarak da İçişleri Komisyonuna, Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonuna ve Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonuna havale edilmiştir.

Komisyonumuzun 13/1/2016 tarihinde yaptığı 8’inci birleşiminde 1/517 esas numaralı Kanun Tasarısı ile 2/434 esas numaralı Kanun Teklifinin görüşmelerine başlanmıştır. Tasarı ve Teklifin geneli üzerinde görüşmelere başlanmadan önce verilen bir önerge doğrultusunda İhtüzüğün 35’inci maddesi uyarınca Tasarı ve Teklifin birbirleri ile ilgili görülmeleri nedeniyle birleştirilmesine ve görüşmelerde 1/517 esas numaralı Kanun Tasarısının esas alınmasına karar verilmiştir.

Komisyonumuzun 13/1/2016 ve 14/1/2016 tarihlerinde yaptığı 8 inci ve 9 uncu birleşimlerinde; Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Naci AĞBAL, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Süleyman SOYLU, Milli Savunma Bakanı İsmet YILMAZ, Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay KILIÇ, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı Fikri IŞIK ile Maliye Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı, Gelir İdaresi Başkanlığı, Devlet Personel Başkanlığı, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü, Emniyet Genel Müdürlüğü, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu, Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonu, Hak İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye İşveren

Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu, Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği temsilcilerinin katılımıyla 1/517 esas numaralı Kanun Tasarısı ile 2/434 esas numaralı Kanun Teklifinin görüşmeleri gerçekleştirilmiştir.

2. 1/517 ESAS NUMARALI KANUN TASARISINDA ÖNGÖRÜLEN DÜZENLEMELER

Tasarının gerekçesinde 64'üncü Hükümet Programında ve 2016 Yılı Eylem Planında yer verilen hususlardan gerçekleştirilmesi öngörülen konuların hayata geçirilmesinin amaçlandığı belirtilmektedir. Bu kapsamda Tasarı ile;

- ▶ Emekli olduktan sonra kendi adına ve hesabına bağımsız çalışanlardan kesilen sosyal güvenlik destek priminin kaldırılması,
 - ▶ Lise ve üniversite mezunu gençlerin mezuniyet tarihlerinden itibaren iki yıl süreyle gelir testi yaptırmaksızın genel sağlık sigortası giderlerinin Devlet tarafından karşılanması,
 - ▶ Sosyo-ekonomik gelişmişlik endeksi düşük illerdeki işverenlere sağlanan sigorta teşviki kapsamının genişletilmesi,
 - ▶ Polislerin, uzman erbaşların ve jandarmaların ek göstergelerinin yükseltilmesi ile polislerin aldığı emniyet hizmetleri tazminatının artırılması suretiyle bu kadrolarda görev yapanların özlük haklarının iyileştirilmesi,
 - ▶ Muhtar ödeneklerinin artırılması,
 - ▶ Çalışma hayatına güvenceli esneklik sağlamaı açısından çalışanların doğuma bağlı izin ve hakların güçlendirilmesi ve aktif işgücü politikalarının desteklenmesi,
 - ▶ Basit usulde vergilendirilen esnafın belirli bir tutara kadar olan kazançlarının vergilendirilmemesi,
 - ▶ Tarım ve hayvancılığın desteklenmesi amacıyla yemde ve gübrede katma değer vergisinin kaldırılması,
 - ▶ İlk defa yeni iş kuran genç girişimcilere üç yıl boyunca belirli bir tutara kadar kazanç istisnası getirilmesi,
 - ▶ 25 yaşını doldurmamış öğrencilerden pasaport harcının alınmaması,
 - ▶ Karayolları Genel Müdürlüğünün işletimindeki otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayolları için belirlenen geçiş ücretlerini ödemediği tespit edilen araç sahiplerine verilen idari para cezalarında yapılan indirim, daha önce yapılan ödemesiz geçişlere de uygulanması,
 - ▶ Hasankeyf İlçe Merkezinin, Ilsu barajı ve HES projesinin inşaatı nedeniyle başka bir alana nakledilmesi,
- öngörülmektedir.

3. 2/434 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİNDE ÖNGÖRÜLEN DÜZENLEMELER

Kanun Teklifinin gerekçesinde; toplumun bütün kesimleri için ortaya konulan somut, gerçekçi ve yenilikçi hedeflere ulaşılmasını sağlamak üzere bazı kanuni düzenlemelerin yapılması gerektiği belirtilmektedir. Bu çerçevede Teklif ile, Tasarıya ilave olarak;

- ▶ 19/6/2014 tarihli ve 6546 sayılı Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alan Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanun ile birlikte sorumluluğu Kültür ve Turizm Bakanlığına geçen tarihi bölgede Millî Parklar Kanunu uyarınca alan kılavuzluğu belgesi almış ve mülga 4533 sayılı Gelibolu Yarımadası Tarihi Millî Parkı Kanunu kapsamında alan kılavuzluğu yapmış olanların söz konusu alan içerisinde hizmet ifa edebilmeleri öngörülmektedir.

4. KOMİSYONUMUZDA TASARI VE TEKLİFİN GENELİ ÜZERİNDE YAPILAN GÖRÜŞMELER

Kanun Tasarısı ve Teklifinin geneli üzerinde yapılan görüşmelerde Milletvekilleri tarafından;

- Birbirleriyle ilgili olmayan düzenlemelerin gündemdeki Tasarı ve Tekliflerde yer aldığı, Plan ve Bütçe Komisyonunun ihtisas alanına girmeyen konuların ilgili komisyonlarda görüşülmesi gerektiği, ayrıca sağlıklı bir değerlendirme yapabilmek için düzenlemelerin tali komisyonlarda da görüşülmesi gerektiği,

- Yapılması öngörülen düzenlemelerin bütçeye yük getirmesine rağmen düzenleyici etki analizinin yapılmamış olmasının mevzuat hazırlanmasındaki usul ve esaslara aykırı olduğu,

- Tasarıda yer alan birçok maddenin olumlu karşılandığı, bununla birlikte toplumsal faydanın artması ve uygulamada ortaya çıkabilecek olumsuzlukların giderilmesi açısından söz konusu düzenlemelerin etraflıca gözden geçirilmesi gerektiği,

- Özellikle doğuma bağlı yarı zamanlı ve kısmi süreli çalışmaya yönelik düzenlemelerin beklenenin tersi yönünde kadın istihdamını düşürücü etki yapabileceği, bazı kamu kurum ve kuruluşları ile bazı sektörlerde (eğitim, sağlık vb) çalışan kadınların verilen haktan yararlanamayacakları, bu durumun eşitlik ilkesine aykırılık teşkil ettiği, ayrıca doğuma bağlı getirilen yarı zamanlı çalışma hakkının, kadının fizyolojik varlığı ve anne çocuk ilişkisi gözardı edilerek her doğum için farklı olarak düzenlenmesinin uygun olmadığı,

- Emekli olduktan sonra kendi nam ve hesabına çalışan kişilerden alınan sosyal güvenlik destek primi uygulamasının kaldırılmasında fikir birliği bulunduğu, bununla birlikte emekli vatandaşlarımıza tekrar çalışmaya ihtiyaç duymayacak bir düzeyde sosyal güvence sağlanması gerektiği,

- Yemde ve gübrede katma değer vergisinin kaldırılmasının doğru bir adım olduğu, bununla birlikte başta bireysel tarımcılık olmak üzere tarım sektörünün çeşitli politikalarla desteklenmesi gerektiği,

- Yeni mezun gençlerin gelir testi yapılmaksızın iki yıl süre ile genel sağlık sigortası primi ödememesinin hakkaniyete uygun bir düzenleme olduğu, buna karşın birçok gencin önemli miktarda genel sağlık sigortası prim borcu bulunduğu, söz konusu borçların aynı iyiniyetle terkin edilmesi gerektiği,

- İşsizlik Fonunun Hükümet tarafından bir finans kaynağı olarak görüldüğü ve doğum sonrası yapılması öngörülen yarım çalışma ödeneği ile işbaşı eğitim giderlerinin İşsizlik Fonundan yapılmasına ilişkin düzenlemenin Fonun varlık amacına uygun olmadığı, bu tür ödeneklerin Hazine tarafından karşılanmasının daha doğru olacağı,

- Polislerin, uzman erbaşların, uzman jandarmaların ve muhtarların özlük haklarının iyileştirilmesinin olumlu karşılandığı, ancak, son yıllarda birtakım iyileştirmeler yapılmakla birlikte kamu personel rejimindeki maaş adaletsizliğinin giderilemediği, bu sorunun çözümü için kapsamlı bir reforma ihtiyaç duyulduğu,

- Hasankeyf'in ülkemiz açısından tarihi bir miras niteliğinde olduğu ve Hasankeyf üzerinde yapılacak tasarrufların taraflarca özenle değerlendirilmesi gerektiği,

şeklindeki görüş ve eleştirilerin ardından Hükümet adına yapılan tamamlayıcı açıklamalarda;

- 2015 yılı içinde iki genel seçimin yapılmasının zaman açısından sıkıntılara sebep olduğu, 64'üncü Hükümet Programında ve 2016 Yılı Eylem Planında yer alan hususların gerçekleştirilmesi amacıyla kısa sürede birtakım kanuni düzenlemelerin yapılması gerektiği, söz konusu düzenlemelerin kamu mali disiplini bozmayacak şekilde kurgulandığı,

- Doğuma bağlı kısmi süreli çalışmaya ilişkin düzenlemede çalışma güvencesini koruyarak kadın istihdamının desteklendiği, bu açıdan kadınların annelik ve çalışma hayatını daha kolay bir şekilde birlikte yürütme imkânının sağlandığı, bununla birlikte stratejik olarak önem arz eden alanlarda bu hakkın kullanılmasıyla ilgili özel düzenlemelerin olabileceği,

- Özellikle gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde demografik değişimin olumsuz bir seyir izlediği, ülkemizin genç ve dinamik nüfus yapısının korunması açısından üç çocuk politikasının desteklendiği ve bunu teşvik edecek düzenlemelerin yapıldığı,

- Bugüne kadar emeklilerin hayat standartlarını yükseltici nitelikte birçok önemli adım atıldığı, emeklilere gayrisafi yurt içi hasıladan ayrılan payın 2002-2015 yılları arasında yüzde 4,8'den yüzde 7,7'ye yükseldiği,

- Tarım ve hayvancılık sektörünün önemli girdilerinden olan gübre ve yem teslimlerinin KDV istisnası kapsamına alınarak sektörde faaliyet gösteren üreticilerin üzerindeki vergi yükünün ve girdi maliyetlerinin düşürülmesi suretiyle tarımsal ve hayvansal üretimin teşvik edildiği,

- Genel sağlık sigortası sisteminin genel olarak başarılı sonuçlar veren bir yapıya kavuştuğu, bununla birlikte mevcut sistemin gözden geçirilerek mevzuatta ve uygulamada ortaya çıkan birtakım sorunların giderilmesine yönelik çalışmaların devam ettiği, bu kapsamda gençlerin genel sağlık sigortasına ilişkin borçlarının terkin edilmesinin planlandığı,

- İŞKUR'un istihdam artırıcı ve koruyucu tedbirler almak, çalışanların vasıflarını yükselterek işsizlik riskini azaltmak gibi görevleri bulunduğu, bu kapsamda işsizliğin azaltılması bakımından işbaşı eğitim programlarının oldukça verimli olduğu ve başarılı sonuçlar alındığı, bu programların kapsamının genişletilerek uygulanmasına devam edilmesinin işsizlikle mücadele açısından önem arz ettiği, ayrıca yarım çalışma ödeneği ile kadın istihdamının desteklendiği, İşsizlik Fonu kullanımının bu yaklaşım çerçevesinde değerlendirilmesi gerektiği,

- Çağın gereklerine uygun olarak kamu yönetiminde etkinliğin ve verimliliğin sağlanması açısından kamu personel rejimindeki aksaklıkların ve eksikliklerin giderilmesine yönelik çalışmaların değerlendirileceği, bu hususta somut adımlar atılacağı,

- Hasankeyf'e ilişkin düzenlemede ilgili taraflardan görüş alındığı, bu kültürel ve tarihi mirasın gelecek kuşaklara aktarılması açısından çalışmaların titizlikle yürütüldüğü, ifade edilmiştir.

5. KOMİSYONUN MADDELER HAKKINDA KARARI

Tasarının geneli üzerindeki görüşmelerin ardından 1/517 esas numaralı Kanun Tasarısının maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Kanun Tasarısı, aşağıdaki değişiklikler yapılmak suretiyle kabul edilmiştir.

Madde 1

Tasarının çerçeve 1 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 2

Tasarının çerçeve 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 3

Tasarının çerçeve 3 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 4

Tasarının çerçeve 4 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 5

Tasarının çerçeve 5 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 6

Tasarının çerçeve 6 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 7

Tasarının çerçeve 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 8

Tasarının çerçeve 8 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 9

Tasarının çerçeve 9 uncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 10

Tasarının çerçeve 10 uncu maddesi, yarı zamanlı çalışma hakkından yararlanamayacak memurlar hakkındaki hükmün daha açık ifade edilmesini ve uygulamada yaşanabilecek tereddütlerin giderilmesini sağlamak amacıyla değiştirilerek kabul edilmiştir.

Madde 11

Tasarının çerçeve 11 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 12

Tasarının çerçeve 12 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 13

Tasarının çerçeve 13 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Yeni Madde 14

Uzman erbaş olarak en az yedi yıl hizmeti bulunanların, 657 sayılı Kanununun 92 nci maddesi kapsamında kamu kurum ve kuruluşlarının memur kadrolarına geçebilmelerine imkân sağlayan bir düzenleme Tasarı metnine yeni 14 üncü madde olarak eklenmiştir.

Madde 14

Tasarının çerçeve 14 üncü maddesi, 15 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Yeni Madde 16

Uzman erbaşların birinci dereceye kadar yükselebilmelerine imkân sağlayan bir düzenleme Tasarı metnine yeni 16 ncı madde olarak eklenmiştir.

Yeni Madde 17

Yeni 16 ncı madde ile uzman erbaşların gösterge tablosunda yapılan değişikliğe paralel olarak söz konusu kadrolarda görev yapanların intibaklarına ilişkin bir düzenleme Tasarı metnine yeni 17 nci madde olarak eklenmiştir.

Madde 15

Tasarının çerçeve 15 inci maddesi, 18 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 16

Tasarının çerçeve 16 ncı maddesi, metindeki atıf hatasının düzeltilmesi, anlama açıklık kazandırılması amacıyla değiştirilmesi ve redaksiyona tabi tutulması suretiyle 19 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 17

Tasarının çerçeve 17 nci maddesi, doğum sonrası yarım çalışma ödeneğine ilişkin düzenlemenin evlat edinenleri de kapsayacak şekilde genişletilmesi suretiyle değiştirilerek 20 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 18

Tasarının çerçeve 18 inci maddesi, analık izni ve yarı zamanlı çalışma sonrasında her ikisi de çalışan ebeveynlerden birine kısmi süreli çalışma imkânı getirilmesi, bu kapsamda işçi ile işveren haklarının düzenlenmesi ve söz konusu haklardan evlat edinenlerin de yararlanabilmesi suretiyle değiştirilerek 21 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 19

Tasarının çerçeve 19 uncu maddesi, doğuma ve evlat edinmeye bağlı yarı zamanlı çalışmaya ilişkin şartların ve hakların yeniden düzenlenmesi suretiyle değiştirilerek 22 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 20

Tasarının çerçeve 20 nci maddesi, 23 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 21

Tasarının çerçeve 21 inci maddesi, 24 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 22

Tasarının çerçeve 22 inci maddesi, 25 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 23

Tasarının çerçeve 23 üncü maddesi, 26 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 24

Tasarının çerçeve 24 üncü maddesi, 27 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 25

Tasarının çerçeve 25 inci maddesi, 28 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 26

Tasarının çerçeve 26 ncı maddesi, 29 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 27

Tasarının çerçeve 27 nci maddesi, 30 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 28

Tasarının çerçeve 28 inci maddesi, 31 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Yeni Madde 32

Kanun Teklifinde Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alanına ilişkin olarak yer alan düzenleme; söz konusu bölgede daha önce alan kılavuzluğu yapmış olanlar, mülga 4533 sayılı Kanun uyarınca değil Milli Parklar Kanunu uyarınca görev ifa etmiş olduklarından maddede yer alan maddi hatanın giderilmesi ve söz konusu alan kılavuzlarının alan kılavuzluğu kimlik belgelerinin süresi sona erinceye kadar göreve devam edebilmelerini ve sürenin sonunda Başkanlıkça belirlenen usul ve esaslara göre yeniden yetkilendirilebilmelerini teminen değiştirilmiş ve Tasarı metnine yeni 32 inci madde olarak eklenmiştir.

Madde 29

Tasarımın çerçeve 29 uncu maddesi, 33 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 30

Tasarımın çerçeve 30 uncu maddesi, tarihi ve turistik önemine istinaden halen Hasankeyf İlçe sınırlarına dahil bulunan ve Ilısu Barajı göl alanında kalmayan yerlerin de başka bir yere nakledilmesi planlanan Hasankeyf İlçe merkezinin yeni sınırlarına dahil edilmesini teminen değiştirilmesi suretiyle 34 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 31

Tasarımın yürürlüğe ilişkin 31 inci maddesi, yeni maddelerin eklenmesine, metin içinde yapılan değişikliklere ve teknik açıdan yapılan düzenlemelere istinaden değiştirilmesi suretiyle 35 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 32

Tasarımın yürütmeye ilişkin 32 nci maddesi, 36 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Ayrıca metnin tamamı kanun dili ve tekniği bakımından gözden geçirilmiş ve metinde redaksiyon mahiyetinde değişiklikler yapılmıştır.

6. ÖZEL SÖZCÜLER

İçtüzüğün 45'inci maddesi uyarınca Tasarımın Genel Kuruldaki görüşmelerinde Komisyonumuzu temsil etmek üzere Adana Milletvekili Mehmet Şükrü ERDİNÇ, Aydın Milletvekili Mustafa SAVAŞ, Eskişehir Milletvekili Emine Nur GÜNAY, Gaziantep Milletvekili A.Nejat KOÇER, İzmir Milletvekili Hamza DAĞ, Sivas Milletvekili Mehmet Habib SOLUK, Şanlıurfa Milletvekili Mehmet Ali CEVHERİ ve Trabzon Milletvekili Salih CORA özel sözcüler olarak seçilmiştir.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Süreyya Sadi Bilgiç</i>	<i>İbrahim Mustafa Turhan</i>	<i>Mehmet Şükrü Erdinç</i>
Isparta	İzmir	Adana
		(Bu raporun özel sözcüsü)
Katip	Üye	Üye
<i>Emine Nur Günay</i>	<i>Bülent Kuşoğlu</i>	<i>İbrahim Aydın</i>
Eskişehir	Ankara	Antalya
(Bu raporun özel sözcüsü)	(Muhalefet şerhi)	
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Günal</i>	<i>Mustafa Savaş</i>	<i>Şahap Kavcıoğlu</i>
Antalya	Aydın	Bayburt
(Muhalefet şerhi ektedir)	(Bu raporun özel sözcüsü)	
Üye	Üye	Üye
<i>Lale Karabıyık</i>	<i>Nimetullah Erdoğan</i>	<i>Ejder Açıkkapı</i>
Bursa	Diyarbakır	Elazığ
(Muhalefet şerhi ektedir)	(Muhalefet şerhi ektedir)	

Üye <i>İbrahim Aydemir</i> Erzurum	Üye <i>Abdullah Nejat Koçer</i> Gaziantep (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Cemal Öztürk</i> Giresun
Üye <i>Aykut Erdoğan</i> İstanbul (Muhalefet şerhim eklidir)	Üye <i>Erkan Kandemir</i> İstanbul	Üye <i>Garo Paylan</i> İstanbul (Muhalefet şerhi eklidir)
Üye <i>Bihlun Tamaylıgil</i> İstanbul (Muhalefet şerhi eklidir)	Üye <i>Şirin Ünal</i> İstanbul	Üye <i>Selin Sayek Böke</i> İzmir (Muhalefet şerhim eklidir)
Üye <i>Musa Çam</i> İzmir (Muhalefet şerhi ekte)	Üye <i>Hamza Dağ</i> İzmir (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Zekeriya Temizel</i> İzmir (Muhalefet şerhi)
Üye <i>Yusuf Selahattin Beyribey</i> Kars	Üye <i>Mikail Arslan</i> Kırşehir	Üye <i>Sami Çakır</i> Kocaeli
Üye <i>Ahmet Yıldırım</i> Muş (Muhalefet şerhim eklidir)	Üye <i>Ebubekir Gizligider</i> Nevşehir	Üye <i>Alpaslan Kavaklıoğlu</i> Niğde
Üye <i>Seyit Torun</i> Ordu (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Hikmet Ayar</i> Rize	Üye <i>Erhan Usta</i> Samsun (Muhalefet şerhim ektedir)
Üye <i>Mehmet Habib Soluk</i> Sivas (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Mehmet Ali Cevheri</i> Şanlıurfa (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Yusuf Beyazıt</i> Tokat
Üye <i>Kadim Durmaz</i> Tokat (Muhalefet şerhi ekte)	Üye <i>Salih Cora</i> Trabzon (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Faruk Çaturoğlu</i> Zonguldak

KARŞI OY YAZISI

Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülerek kabul edilen “Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” ile ilgili Cumhuriyet Halk Partisi Grubunun karşı olduğu konular aşağıda belirtilmiştir.

1. Plan ve Bütçe Komisyonunda yapılan görüşmelerin usulüne ilişkin karşıtlığımız:

Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülerek kabul edilen “Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” 34 madde ile 11 ayrı kanunda değişiklikler öngörmektedir.

5 ayrı komisyon ise tali komisyon olarak belirlenmiş, ancak bu komisyonlar zamanın yetersiz olduğunu ileri sürerek tasarıları incelemekten kaçınmıştır.

Oysa tasarı içerisinde yer alan 3269, 3466, 4447, 4857, 5510, 6546 ve 6639 sayılı kanunlarda yapılan değişiklikler değişik ihtisas komisyonlarında görüşülmesi gereken ve o komisyonların uzmanlığı ile olgunlaştırılması gereken değişikliklerdir.

Farklı komisyonların görev alanlarına giren tasarıların ve tekliflerin ilgili komisyonlarda görüşülmesi yerine esas komisyon sıfatıyla sadece Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülmesi ve esastan ilgili oldukları halde tali komisyon olarak belirlenen diğer komisyonlarda görüşülmemesi ve görüş bildirilmemesi, yasama faaliyetlerinin etkisizleştirilmesine yol açmaktadır.

Diğer ihtisas komisyonlarının çalıştırılması yerine, üye sayısı itibarıyla daha güçlü olunan Plan ve Bütçe Komisyonunu esas komisyon olarak çalıştırılması demokratik yasa yapma ilkelerine aykırıdır.

TBMM İçtüzüğünün 23'üncü maddesinde "Tali komisyonların hangi yönden veya hangi maddeler hakkında görüş bildirecekleri, havale sırasında belirtilmemiş ise, bu komisyonlar görüşlerini kendileriyle ilgili gördükleri hususlar üzerinde bildirirler" denilirken, yine İçtüzüğün 34 üncü maddesinde "Bir komisyon, kendisine havale edilen tasarı veya teklifi, başka bir komisyonun ihtisası dahilinde görürse, gerekçeli olarak tasarı veya teklifin o komisyona havale edilmesini isteyebilir. Bir komisyon, kendisine havale edilen tasarı veya teklif yahut herhangi bir mesele için, bir başka komisyonun düşüncesini öğrenmeyi gerekli görürse, tasarı veya teklifin o komisyonda görüşüldükten sonra iadesini isteyebilir" denilmektedir. Yine, aynı maddenin bir başka paragrafında "Bir komisyon, başka bir komisyona havale edilmiş bir tasarı veya teklif yahut herhangi bir mesele için düşüncesini belirtmekte yarar görürse, o tasarı veya teklifin kendisine havale edilmesini isteyebilir" hükmüne yer verilmiştir.

Görüşülmekte olan teklifteki yürürlük ve yürütme maddeleri haricindeki 34. maddenin 12 maddesi Maliye Bakanlığını, 5 maddesi Millî Savunma Bakanlığını, 13 maddesi Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını, geriye kalan 4 madde de farklı bakanlıkları (İçişleri, Çevre Şehircilik, Kültür ve Turizm, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlıkları) ilgilendiren hususlardan oluşmaktadır. Komisyonlara üye seçilirken milletvekillerinin uzmanlık ve ilgili alanları göz önüne alınmaktadır. Plan ve Bütçe Komisyonu üyelerinin her konuda yetkin birer uzman olduğunu söylemek mümkün değildir. Bu nedenle bu konuların öncelikle ilgili komisyonlarda görüşülmesi, özellikle Tasarının 13 maddesinin Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonunda, 5 maddesinin Millî Savunma Komisyonunda konuşulması, görüşülmesi gerekmektedir. Plan ve Bütçe Komisyonunun ise tali komisyon olarak görev yapması gerekmektedir. Plan ve Bütçe Komisyonunun asıl komisyon olduğu durumlarda da tasarı ve tekliflerin ilgili komisyonlarca düzenlenecek komisyon raporları dikkate alınarak Plan ve Bütçe Komisyonunda karara bağlanması hem doğru hem de

İçtüzüğe uygun olacaktır. Komisyonun demokratik gelenekleri yok sayarak ortaya koyduğu bu tutum, sayısal çokluğa dayanılarak yasama faaliyetlerinin ciddiye alınmadığı veya gereksiz bulunduğu ve yasa yapma sürecinde demokratik teamüllere uymadığının göstergesidir.

Biri biriyle ilintisi bulunmayan 11 ayrı Kanunun mevcut hükümlerinde temel değişiklikler yapan veya ek madde ihdası ile mevcut sistemi değiştiren söz konusu maddelerin ilgili diğer komisyonlarında “iş yoğunluğu” gerekçesiyle görüşülmemesi, Plan Bütçe alt komisyonunda da ayrıntılı incelemelere olanak verecek şekilde alt komisyon oluşturmadan görüşülmesinin düzenlemelerde büyük eksiklikler yarattığını düşünüyoruz.

Komisyondaki bu görüşme yöntemi, tasarının Genel Kurulda da temel yasa olarak oylanacağına göstergesi olarak kabul edilmektedir. Biri biriyle ilgili bulunmayan 11 adet kanun metninde değişiklik yapan veya ek ve geçici madde ekleyen, komisyonunda kabul edilen söz konusu tasarı böylece bir hukuk garabetinin ilk aşamasını oluşturmaktadır.

Bu nedenle tasarının komisyonunda görüşülme sürecine usul olarak karşıyız.

Karşı oy yazımızda, karşıtlık belirtilen maddelerle bağlantılı olan ve bu maddeler değiştirildiğinde tasarıdan kendiliğinden çıkacak olan maddeler ile teknik nitelikteki düzenlemeler için ayrıca karşıtlık belirtilmemiştir.

Tasarıda yer alan ve Partimizce de benimsenen düzenlemeler için ise gerekli görüşler Komisyon görüşmelerinde dile getirilerek Komisyon tutanaklarında yer almıştır.

2. Kanun Teklifinin Maddeleri Üzerindeki Görüşlerimiz

2.1 Tasarının 1’inci Maddesiyle İlgili Görüşümüz

Tasarının birinci maddesi ile genç girişimcilere kazanç istisnası getirilmesi amacıyla, ticari, zirai veya mesleki faaliyeti nedeniyle adlarına ilk defa gelir vergisi mükellefiyeti tesis edilen yirmidokuz yaşını doldurmamış tam mükellef

gerçek kişilere, elde ettikleri söz konusu kazançlarının Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde yazılı tarifenin ilk gelir diliminde yer alan tutara kadar olan kısmı için, maddede yer alan şartlar dahilinde kazanç istisnası sağlanmaktadır.

Genç istihdamın desteklenmesi ile ilgili bu düzenlemeyi genç nüfus arasında işsizlik oranındaki yükselme trendini de dikkate alarak olumlu bulmakla beraber, söz konusu istisna miktarının 12.600 TL. ile sınırlı olması bunun da Gelir Vergisi Kanununun 103'üncü maddesindeki vergi oranı (%15) dikkate alındığında 1.800 TL'lik bir desteğe karşılık gelmesi nedeniyle yeterli olmadığını, bu nedenle istisna miktarının artırılması gerektiğini düşünüyoruz.

Ayrıca işe başlanılan yılda yapılan harcamalar açısından ilk yılın ticari açıdan genellikle zarar olarak gerçekleştiği ve işe başlanılan dönemin kıst olarak gerçekleşmesi durumunda teşvik miktarının azaldığı da dikkate alınarak istisnanın kuruluşu izleyen yıldan itibaren başlatılmasının daha gerçekçi olacağı kanaatindeyiz.

Oysa doğru düzenlendiğinde, gençlerin devlet kapasısında beklemek yerine kendi işlerini kurmalarını sağlayacak olan böyle bir teşvik hükmü, bu düzenleme ile anlamsız kılınmaktadır.

Sistemi desteklemekle birlikte maddenin düzenleniş biçimini benimsemiyoruz.

2.2 Tasarının 2'inci Maddesiyle İlgili Görüşümüz

Tasarımın ikinci maddesi ile ticari kazancı basit usulde tespit edilen mükelleflerin sadece basit usulde tespit edilen ticari kazançlarının 8.000 Türk Liralık kısmı üzerinden gelir vergisi alınmaması sağlanmaktadır.

Küçük esnafın özellikle vergi ve vergiyle ilgili yükümlülükleri yerine getirirken karşı karşıya kaldıkları sorunlar nedeniyle ciddi sıkıntı içinde oldukları dikkate alınarak söz konusu istisna uygulamasını olumlu ama yetersiz buluyoruz.

Basit Usulde vergilendirme sistemi Gelir Vergisi sistemimize 22.07.1998 tarih ve 4369 sayılı Kanununun 31'nci maddesiyle getirilen bir vergileme sistemi olup, bu sistemde ticari kazanç, bir hesap dönemi içinde elde edilen hasılat ile giderler ve satılan malların alış bedelleri arasındaki müspet farka göre tespit olunmakta, yapılan faaliyetle ilgili olarak Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre alınması ve verilmesi mecburi olan alış ve giderler ile hasılatlara ilişkin belgelerde yazılı tutarlara göre hesaplanmakta, bu suretle tespit ve beyan olunan kazanç vergi tarhına esas alınmaktadır. Bu usulde vergilendirilenler, kazancın tespiti ve Vergi Usul Kanununun defter tutma hükümlerine tabi değillerdir. Basit usulde vergilendirilen mükellefler, faaliyetlerine ilişkin mal alış ve giderleri ile hasılatlarını gösteren belgeleri ayrı ayrı dosyalarda saklamak zorundadırlar. Bu belgelerin kayıtları, mükelleflerin bağlı buldukları meslek odalarının oluşturdukları bürolarda tutulmaktadır.

Bu vergileme rejiminden maksat, bu mükelleflerden vergi almaktan ziyade bunlara belge alıp verme alışkanlığı getirerek kayıt dışılığın önlenmesi ile ilgili olarak küçük mükelleflere görev yüklemek idi. Komisyon görüşmeleri sırasında hükümet tarafından açıklanan rakamlara göre 670.000 mükellefi ilgilendiren bu istisna uygulamasının 288.000.000 TL' civarında bir vergi kaybına neden olacağı da göz önüne alındığında, özellikle dev alışveriş merkezlerinin kentleri işgal ettiği, küçük esnafın ve ticaret erbabının yok olmaya başladığı bu dönemde bu istisna uygulamasını yerinde buluyoruz.

Ancak bir düzenleme yapılıyorsa bunun sistemin amacına aykırı düşmemesi gerekmektedir.

Sistemin amacı küçük mükelleflerden vergi alınması değil, büyük mükelleflerin vergi kaçırmasının önüne geçmektir.

Basit usulde vergilendirilen küçük esnaf istisna nedeniyle rahatlayacak, ancak vergi vermeyecek olmakla birlikte küçük esnaf koşullarını kaybetmemek için belge almaktan kaçınacaktır.

Bu nedenle basit usule tabi olmanın koşullarının da artırılan istisna tutarına paralel olarak yükseltilmesi gerekmektedir.

Düzenlemenin eksik yapılması nedeniyle maddeye karşıtlık bildiriyoruz.

2.3 Tasarımın 6 ve 7 inci Maddeleriyle İlgili Görüşümüz

Tasarımın 6. Maddesi ile 657 sayılı Kanununun 104 üncü maddesin (A) fıkrasına;

“Doğum öncesi analık izninin başlaması gereken tarihten önce gerçekleşen doğumlarda ise doğum tarihi ile analık izninin başlaması gereken tarih arasındaki süre doğum sonrası analık iznine ilave edilir.”

“Üç yaşını doldurmamış bir çocuğu eşiyile birlikte veya münferit olarak evlat edinen memurlar ile memur olmayan eşin münferit olarak evlat edinmesi hâlinde memur olan eşlerine, çocuğun teslim edildiği tarihten itibaren sekiz hafta süre ile izin verilir. Bu izin evlatlık kararı verilmeden önce çocuğun fiilen teslim edildiği durumlarda da uygulanır.”

“Doğum sonrası analık izni süresi sonunda kadın memur, isteği halinde çocuğun hayatta olması kaydıyla analık izni bitiminde başlamak üzere ayrıca süt izni verilmeksizin birinci doğumda iki ay, ikinci doğumda dört ay, sonraki doğumlarda ise altı ay süreyle günlük çalışma süresinin yarısı kadar çalışabilir. Çoğul doğumlarda bu sürelerle birer ay ilave edilir. Çocuğun engelli doğması veya doğumdan sonraki oniki ay içinde çocuğun engellilik durumunun tespiti hallerinde bu süreler oniki ay olarak uygulanır. Üç yaşını doldurmamış bir çocuğu evlat edinen memur da isteği üzerine çocuğun fiilen teslim edildiği tarihten itibaren bu haktan aynı esaslar çerçevesinde yararlanır. Memurun çalışacağı süreler ilgili kurum tarafından belirlenir.”

Cümle ve fıkraları eklenmekte, 7. Madde de ise evlat edinen memurlara 24 aya kadar aylıksız izin verilmesi hususu 657 sayılı Kanununun 108.maddesine ilave edilmektedir.

Bu düzenlemeler usule ilişkin karşı görüşümüzde belirttiğimiz tüm sakıncaları barındıran bir düzenlemedir.

Bu düzenlemeye ilişkin duyduğumuz endişeler komisyona katılan görevliler tarafından da tam olarak ve tatminkâr bir şekilde yanıtlanamamıştır.

Doğum öncesi analık izninden önce gerçekleşen doğumlarda, doğum tarihi ile analık izninin başlaması gereken tarih arasındaki sürenin doğum sonrasındaki analık iznine ilave edilmesini uygun görüyoruz.

Ancak bir memura, eşyle birlikte veya münferit olarak evlat edinmesi ile memur olmayan eşinin münferit olarak evlat edinmesi hallerinde, çocuğun teslim tarihinden itibaren sekiz hafta süre ile izin verilmesini, medeni kanun hükümleri nedeniyle bir çerçeveye oturtamıyoruz.

Bu hükmün aile birliğinin korunması açısından yaratacağı sorunlardan endişe duyuyoruz.

Zira; bu haliyle eşlerden birinin evlat edinme konusunda olumlu irade beyanı olmasa bile evlat edinilebilmekte, üstelik olumlu irade beyanı olmayan eş bu haktan yararlanabilmekte, yani çocuk istemeyen memur eşe de bu izin verilmiş olmaktadır.

Medeni Kanuna göre; Bir küçüğün evlat edinilmesi, evlat edinilen küçüğün evlat edinen tarafından 1 yıl süreyle bakılmış ve eğitilmiş olması (Mad.305), evlat edinmenin küçüğün yararına olması gerekmektedir. Eşler ancak birlikte evlat edinebilmekte, evli olmayanlar ise birlikte evlat edinmemektedirler. Evlat edinenlerin en az 5 yıldan beri evli olmaları ve 30 yaşını doldurmaları da gerekmektedir. (Mad.306)

Yine Kanununun 306. Maddesi hükmüne göre;

-Diğer eşin ayırt etme gücünden sürekli yoksun bulunması,

-2 yılı aşkın sürede nerede olduğunun bilinmemesi,

-Mahkeme kararıyla 2 yılı aşkın süredir ayrı yaşamakta olması yüzünden birlikte evlat edinmenin mümkün olmadığının ispat edilmesi hallerinde,

Eşler tek başlarına da evlat edinebilmektedirler. Evlat edinme kararı. Mahkemece verilmektedir.

Bu izinin, evlat edinme kararından önce çocuğun fiilen teslim edildiği durumlarda da kullanılması, Medeni Kanununun 306. Maddesindeki evlat edinmenin Mahkeme Kararıyla yapılacağı kuralına da aykırı düşmektedir.

Bu madde, Medeni Kanun hükümleri de dikkate alınarak, çok iyi çalışılması, özellikle aile bütünlüğünü açısından hataya düşülmesine izin verilmemesi gereken bir maddedir.

İlgili ihtisas komisyonlarında ayrıntılı olarak değerlendirilmek zorundadır.

Doğum sonrası analık izni süresi sonunda, kadın memurlara isteği halinde birinci doğumda iki ay, ikinci doğumda dört ay, sonraki doğumlarda ise altı aylık süreyle günlük çalışma süresinin yarısı kadar çalışma hakkı verilmesini, doğru buluyoruz.

Bununla birlikte bu izinlerin tüm kamu çalışanlarını kapsayıp kapsamayacağını, yarım çalışan görevlilerin eksik çalışmalarının nasıl telafi edileceğinin belirtilmemesini, üçüncü ve sonraki doğumlarda öngörülen 6 aylık yarım çalışma hakkının 1 ve 2. doğumlar için bu süreden daha az olarak öngörülmesini maddenin eksiklikleri olarak görüyor, bu nedenlerle de maddenin bu şekilde düzenlenmesini uygun görmüyoruz.

2.4 Tasarının 8 ve 9'uncu maddeleri ile ilgili görüşümüz

Tasarının 8. ve 9. Maddeleri ile yapılan düzenleme, Emniyet Hizmetleri Sınıfına dahil bazı personelin emniyet hizmetleri tazminatlarını ve ek göstergelerini arttırmaktadır.

Kamu maaş ve ücret rejiminde bütünsellik içermeyen düzenlemeler, ücreti artmayan kamu çalışanları açısından büyük huzursuzluklara neden olmaktadır.

Kamu ücret rejiminin tüm çalışanlar için gözden geçirilmesi ve yaşamlarını sürdürebilecek bir düzeye getirilmesi temel amaç olmalıdır.

Oysa düzenleme, tüm kamu çalışanlarını kapsayacak yerde önce silahlı kuvvetlerin bazı kadrolarına, daha sonra da emniyet sınıfının bazı kadrolarına dönük olarak yapılmakta, özellikle de emniyet sınıfının bile tüm kadrolarını kapsamamaktadır.

Kaldı ki, düzenlemeyle sağlanan tazminat artışının, sadece çalışırken alınan maaşları yükselteceği ancak emekli aylığının yükselmesine bir etkisi olmayacağı açıktır. O nedenle, düzenleme öncesi emekli olduğunda alınan aylığın, çalışırken alınan aylığa oranı ile getirilen iyileştirmeden sonra oluşacak yeni oran karşılaştırıldığında, değişimin emekli emniyet personelinin aleyhine olacağı görülecektir. Bu nedenle emniyet hizmetleri sınıfına dâhil personelin çalışırken aldığı aylıklarda yapılan artışın, emekli maaşlarına da aynı oranda yansıtılması gerektiğini düşünüyoruz.

Bu nedenle de maaş artışına ilke olarak karşı olmamakla birlikte, gerek kapsam, gerekse de emeklilik maaşlarına oransal olarak yansımaması nedeniyle söz konusu düzenlemeye katılmıyoruz.

2.5 Tasarının 10'uncu maddesi ile ilgili görüşümüz

Bu madde ile doğum yapan memurlar, eşi doğum yapan memurlar ile eşi ile birlikte veya münferiden evlat edinen memurlara evlat edinme ve doğum sonrası yarım zamanlı çalışma hakkı tanımaktadır.

Hukumuz açısından çok ileri ve devrim niteliğinde bir düzenleme olarak adlandırılabilir.

Ancak yasa maddesindeki eksiklikler, Yarım zamanlı çalışma hakkından yararlanamayacak memurların belirlenmesine ilişkin ,ucu açık bir yetkinin Bakanlar Kuruluna verilmiş olması düzenlemenin devrim niteliğini ortadan kaldırmaktadır.

Gereği kadar değerlendirmeden, yasa maddesi olgunlaştırılmadan ve ihtisas komisyonlarında görüşülmeden yapılacak bu düzenlemenin önemli sorunlar yaratacağını düşündüğümüzden maddenin bu haline karşıtlık bildiriyoruz.

2.6 Tasarının 12'inci Maddesiyle İlgili Görüşümüz;

Tasarının bu maddesiyle 2108 sayılı Muhtar Ödenek ve Sosyal Güvenlik Yasasının 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "5.700" ibaresi "14.750" şeklinde değiştirilerek muhtarların net 940 Türk Lirası olan ödenekleri net 1.300 Türk Lirasına yükseltilmektedir.

Muhtar ödeneklerinde yapılan bu artışı olumlu ancak yetersiz bulmaktayız.

Bu konuda söz konusu tutarın net 1.500 TL'ye çıkarılması yönündeki önerimiz red edilmiştir. Ancak muhtarlarla ilgili problemlerin sadece muhtar ödeneği miktarına indirgemek suretiyle çözümlenmeye çalışılması yanlıştır. Köy ve mahalle muhtarlığı müessesesine ilişkin Kanunların (Köy Kanunu dahil) detaylı bir biçimde yeniden gözden geçirilerek, bu konudaki ülke birikiminin de değerlendirilerek ele alınması gerektiğini düşünüyoruz.

2.7 Tasarının 13'üncü Maddesiyle İlgili Görüşümüz

Tasarının 13'üncü maddesinde; Katma Değer Vergisi Kanununda değişiklik yapılmakta, tarım ve hayvancılık sektörünün önemli girdilerinden olan gübre ve yem teslimleri Katma Değer Vergisi istisna kapsamına alınmaktadır.

Yem ve kimyasal gübreler üzerindeki %8 oranında Katma Değer Vergisi, Bakanlar Kurulunca 01.01.2016 tarihi itibariyle yürürlüğe giren bir kararname ile %1'e indirilmiş idi.

Aynı şekilde %18 oranından vergilendirilen gübre ve gübre hammaddelerinin tesliminde alınan Katma Değer Vergisi oranı da 01.01.2016 tarihinden itibaren %1 olarak belirlenmiştir. Tasarı B.K.K. ile vergi oranı %1'e düşürülen bu ürünleri, Bakanlar Kurulu Kararındaki düzenlemeyi içerik olarak aynen Kanun metnine aktarmak suretiyle Katma Değer Vergisinden istisna

etmektedir. Söz konusu oranların indirilmesi olumlu bir adımdır. Ana muhalefet partisi olarak bu girişimi destekliyoruz. Ancak bu ürünlerin hem üretimlerinde hem de ithalatında tam istisna uygulaması birtakım problemlere neden olacaktır.

Bilindiği üzere Katma Değer Vergisi ana konsept olarak mahsup sistemine dayanır. Ancak yapılan bu düzenleme ile yukarıda belirtilen ürünlerde mutlak istisna getirilmektedir. Tam istisna nihai üretici ve ithalatçı açısından bir problem teşkil etmeyecektir. Ancak tam istisna uygulaması yerli üreticiler açısından diğer hizmet ve ürün alımları nedeniyle yüklenip mahsup edemedikleri Katma Değer Vergisini Vergi Dairelerinden iade yöntemiyle talep etmeleri sonucunu doğuracaktır. Uygulamada iade taleplerindeki bürokratik işlemler nedeniyle yerli üreticiler bu yükü bir süre üstlenmek zorunda kalacaklardır.

Küresel ekonomik durumun seyrinde gözlemlenen kırılganlık ve belirsizlikler ve Dünya Ticaret Örgütü'nün sınırlayıcı kararları ile karşılaşma olasılığı nedeniyle bu ürünlerin ithalatında ve üretiminde uygulanacak Katma Değer Vergisi oranının belirlenmesi yetkisinin Bakanlar Kurulunda bırakılmasında ayrıca yarar görülmektedir.

2.8 Tasarının 14'üncü Maddesiyle İlgili Görüşümüz

Tasarının 14'üncü maddesiyle 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanununun 5'inci maddesinde yapılan değişiklikle uzman erbaşların 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 92'inci maddesinden yararlanabilmeleri için en az yedi hizmet yılını tamamlamış olma şartı getirilmektedir.

3269 sayılı Uzman Erbaş Kanununun mevcut 5'inci maddesinde;

Uzman erbaşların iki yıldan az, beş yıldan fazla olmamak şartıyla sözleşme yaparak göreve başlayacağı ve Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı ile ilgilendirileceği belirtilmektedir.

Aynı maddede yine bunlardan;

“a) İstihdam edildikleri kadromun görev özelliklerine göre sınıf ve branşları ile ilgili sağlık nitelikleri uygun olanların,

b) 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamında malul olanlardan istekleri, bilgi ve tecrübelerinin sınıfı için faydalı olması ve fiziki noksanlıklarını kapatabilmesi şartıyla mensup olduğu kuvvet komutanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı veya Sahil Güvenlik Komutanlığı ile Genelkurmay Başkanlığınca uygun görülenlerden, istihdam edilecekleri kadromun sağlık niteliklerini taşıyanların, müteakip sözleşmeleri, bir yıldan az, beş yıldan fazla olmamak şartıyla azami kırkbeş yaşına girdikleri yıla kadar uzatılabileceği” hüküm altına alınmıştır.

Yeni yasal düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki durumları da kapsayacak şekilde uygulanacağı yönündeki kabuller, hukuk güvenliğinin tesisi, vatandaş-devlet arasındaki ilişkiler ve devlete karşı güvenin oluşturulması açısından tercih edilmemesi gereken adımlardır.

Uzman erbaş olarak TSK’da görev yapanlardan 2 hizmet yılını tamamladıktan sonra kendi istekleri ile görevlerinden ayrılanlar, 657 Devlet Memurları Kanununun 92.maddesine göre “boş kadro bulunmak ve gireceği sınıfın niteliklerini taşımak kaydıyla” kamu kurum ve kuruluşlarındaki memuriyetlere atanabiliyorlardı.

Tasarıyla komisyonda eklenen 14’üncü maddeyle, uzman erbaşların memuriyete atanma hakkı kazanabilmeleri için gerekli olan “iki yıllık” fiili hizmet süresi “yedi yıla” çıkarılmaktadır. Tasarıyla getirilmek istenen bu düzenleme halen görevde bulunan uzman erbaşları da kapsamakta, dolayısıyla onların kazanılmış haklarını ortadan kaldırmaktadır. Kazanılmış hakların korunması hukukun genel kurallarından biridir ve kanunla kaldırılamaz. Bu şekilde düzenleme yapılması hakkaniyete uygun olmayıp, devlete olan güveni sarsacaktır.

Bu nedenle düzenlemeye karşıtlık bildiriyoruz.

2.9 Tasarının 19'uncu Maddesiyle İlgili Görüşümüz

Bu madde ile 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 53.maddesine; Doğum ve evlat edinme sonrası yarım çalışma ödeneği ödemeleri ve prim giderleri ile Kurum tarafından aktif işgücü hizmetleri kapsamında Kuruma kayıtlı işsizler ve öğrencilere yönelik düzenlenecek İş Başı Eğitim Giderleri fon giderleri olarak eklenmektedir.

Bu madde hükümlerini; 4447 sayılı Kanunun "İşsizlik Sigortasının Amaç ve Kapsamı" başlığı altındaki 46. Maddesi (İşsizlik sigortasına ilişkin kuralları ve uygulama esaslarını düzenlemek...) ile İşsizlik Sigortası ile ilgili tanımların yapıldığı 47. Maddesi (f-İşsizlik sigortası primi: İşsizlik sigortasının gerektirdiği her türlü ödeme ile hizmet giderlerini karşılamak amacıyla bu konuda belirtilen esas ve usullere göre Devlet, İşveren ve Sigortalı tarafından ödenen primlerdir.) hükümleri karşısında doğru bulmuyoruz.

2.10 Tasarının 20 ve 21'inci Maddeleriyle İlgili Görüşlerimiz

Tasarının 20.maddesi, doğum ve evlat edinme sonrası yarım çalışma ödeneğinin İşsizlik Sigortası fonundan karşılanmasına ilişkindir.

Tasarının 21.maddesi ile doğum ve süt izninin bitiminden sonra, mecburi ilköğretim çağının başladığı tarihi takip eden aybaşına kadar ebeveynlerden birinin kısmi süreli çalışma talebinde bulunmalarına olanak tanımak üzere 4857 sayılı İş Kanununun 13. Maddesine fıkralar eklenmektedir.

20 ve 21. Maddeler birlikte değerlendirildiğinde; Kısa süreli çalışanların yerine kimlerin iş yapacağı belli değildir. İş Dünyası yetkilileri bu düzenlemenin sanayii zora sokacağı konusunda görüşler ileri sürülmüştür. Sistemin bu şekilde kurulmuş olması, taşeron işçiliğinin yaygınlaştırılmasına, dolayısıyla "özel istihdam bürolarının kurulmasına" yol açacaktır. Bu sistem ile kadınlar, tedrici olarak çalışma yaşamından çekilmiş olacaktır.

Nitekim; "özel istihdam bürolarının kuruluşunu sağlayan yasal düzenlemelerden" önce bu düzenlemenin yapılmaması gerektiği konusundaki görüşler, Özel istihdam bürolarına giden yolu açmaya dönük bir adım olarak algılanmakta bu nedenle karşıt görüş bildirilmektedir.

2.11 Tasarının 34'üncü Maddesiyle İlgili Görüşümüz

Tasarının 34'üncü maddesiyle Dicle Nehri üzerinde inşa edilen Ilısu Barajı ve HES Projesi göl alanında kalacak olan Batman İli Hasankeyf İlçesinin tasarıya ekli krokide koordinatları belirtilen alana taşınmasını sağlamak üzere düzenleme yapılmaktadır

Anadolu ve Mezopotamya'nın uygarlık tarihindeki çok önemli kültürel değerler den biri olan .Hasankeyf'in Mezopotamya'da insanlığın yerleşik hayata geçtiğinin en belirgin örneğidir.

Hasankeyfi birinci derece sit alanı yapan en önemli özellik bir bütün içerisinde mağaralar, kalenin tarihî dokusu, ibadethaneler ve burada yaşayan atalarımızın mezarları , Zeynel Bey Türbesi ve kazı çalışmaları daha bitmemiş, gün ışığına çıkarılmayı bekleyen binlerce tarihî eserin burada yer alıyor olmasıdır.

Bir yapının planını yapmadan önce bireyin yaşadığı coğrafyadaki kültürel değerlerinin geleneklerinin, dinî değerlerini ve kültürel mekânların gözetilmesi gerekir.

Hasankeyf'in ile ilgili değerlendirmelerin Hasankeyf Barajının ömrü dikkate alınarak yapılması gerekir. Hasankeyfte altmışyıllık ömürlü bir baraj için yedi bin yıllık tarih ihmal edilmemelidir.. Yapılan değerlendirmelere göre barajın havzasının bulunduğu alanlardan gelecek kil, silt gibi malzemelerin "ölü hacim" diye tabir ettiğimiz baraj alt kotunu doldurması sonucunda baraj ömrü tükenecek ve 60 yıl sonra ve atıl duruma gelecektir. Yedi bin yıllık geçmişe sahip, insanlık var oldukça ayakta kalacak olan Hasankeyf'in bu ölü hacmin altında kalması engellemelidir.

Ülkemizde yıllardan beri insanlığın ve kültürlerin ana merkezi olan ve 1978 yılından beri birinci derece arkeolojik sit alanı olan Hasankeyf'in sular altında kalmasına sebep olacak olan Ilısu Baraj Gölü, aynı zamanda 6 bin hektar tarım yapılabilen alanı sular altında bırakacaktır.

2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yasası'nın 20'nci maddesine göre taşınmaz kültür varlıkları ve parçalarının korunması esastır. Ayrıca, ülkemiz 1999 yılında Avrupa Birliğine uyum sürecinde... 1992 yılında Malta "Arkeolojik Mirasın Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi"ni onaylamıştır. Bu konvansiyona göre arkeolojik veriler yenilenemez kaynaklardır, insanlığın bilgi edinme kaynaklarıdır ve her türlü bayındırlık projesinde bunların korunması esastır. Hükümetin enerji sorununu çözmesi için önce talebi yönetmeyi öğrenmesi, sonra da karar alma süreçlerinde halkla ve sivil toplum örgütleriyle birlikte çalışması gereklidir.

Hasankeyf toprak yapısı gereği kireç taşı ve yumuşak topraktan oluşması bakımından ve bunun da yapılacak olan barajın enerji verimliliğinin oluşturulabilecek noktaya gelmeden debisinin dolacağı bilimsel olarak görülmektedir. Ayrıca, çok önemli bir nokta da "Başlandı, geri dönülemez." diye düşünülmemesidir. Avrupa'da da benzeri olarak başlanıp daha sonradan durdurulan veya kullanılmayan yatırımlara rastlanılmaktadır.

Örneğin; Avusturya'da Tuna Nehri kıyısında dev bir atom santrali yapılmıştır ancak yapılan referandum sonucunda yöre halkı istemediği için santral faaliyete geçirilmemiş, hali hazırda müze olarak kullanılmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti Devletinin gerçek anlamda tarihi ve kültürel değerler üzerine kurulan bir alanda yerleşik olduğu dikkate alınarak Hasankeyf'in tarihi önemine binaen buranın taşınması boş bir inşaat arazisinin imara açılması, gelişigüzel kentsel dönüşüm meselesi değildir. Hasankeyf'in taşınmasının birbiri ile ilintisi olmayan 11 ayrı yasada değişiklik yapan bir torba yasa içerisinde yer alan alelacele bir düzenlemeyle gerçekleştirmeye çalışılmasının atalarımızdan, kalan mirasa saygısızlık ve gelecek kuşaklara kayıtsızlık anlamına geldiğini dikkate alarak, ilgili komisyonlarda tartışılmayan ve sivil toplum örgütlerinin görüşlerini de dikkate almayan bu düzenlemeye karşıyız.

Tüm bu nedenlerle “Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına dair Kanun Tasarısı”nın bu şekilde kanunlaşmasına karşı olduğumuzu bildiririz. 18.1.2016

Zekeriya Temizel
İzmir

Bülent Kuşoğlu
Ankara

Bihlun Tamaylıgil
İstanbul

Musa Çam
İzmir

Selin Sayek Böke
İzmir

Aykut Erdoğan
İstanbul

Lale Karabıyık
Bursa

Seyit Torun
Ordu

Kadim Durmaz
Tokat

MUHALEFET ŞERHİ

1/517, 2/434 esas numaralı Gelir Vergisi Kanunu İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı'na ilişkin komisyon muhalefet şerhimiz aşağıdaki gibidir.

Bilgilerinize sunarız.

Genel Üzerine Değerlendirme

AKP hükümetinin bundan sonraki süreçte izleyeceği yol geçtiğimiz 1 aylık meclis çalışma trafiğinde ortaya çıkmış bulunuyor. Neredeyse yazdığımız her şerhte ve katıldığımız her komisyon görüşmesinde torba yasa ile ilgili eleştirel düşüncelerimizi ifade ettik. Bu konu hakkında Başbakan'ın da geçmişteki beyanlarında torba yasalarla ilgili olarak rahatsızlığı dile getirerek hatırlatmada bulunduk. Komisyona katılan Bakanlardan da torba yasa tasarıları hakkında olumsuz görüşler dinledik. Her gündeme getirdiğimizde bu çalışma usulünün sağlıklı olduğunu komisyon başkanı da dile getirdi. Bu kadar olumsuz görüşün beyan edildiği torba (çorba) yasaların her hafta komisyon gündemine getiriliyor olması ise iktidar tarafından bir mizansenin oynandığını net bir şekilde göstermiştir. Yanlış bir usul olduğunu bile bile bu konudaki ısrar hükümetin yetiştirmesi gereken gizli bir ajanda olmasından başka hiçbir gerekçe ile açıklanamaz. Bu gizli ajandanın varlığını gösteren bir başka gösterge de neredeyse hiçbir komisyon çalıştırılmaksızın tüm kanun tasarılarını plan bütçe komisyonuna getirilerek zaman açısından bir kazanç elde etme çabasıdır. Madenler ile ilgili kanun teklifi enerji ile ilgili komisyona değil plan bütçe komisyonuna; TCK ile ilgili kanun teklifi Adalet komisyonuna değil plan bütçe komisyonuna; Askerlik ile ilgili kanun teklifi Savunma ile ilgili komisyona değil plan bütçe komisyonuna; Kadınların süt izni ilgili kanun teklifi Sağlık ile ilgili komisyona değil plan bütçe komisyonuna getirilmiştir. Bu durum sadece usul açısından değil bu yasaların da ne kadar sağlıklı tartışıldığını gösteren ve konunun uzmanları dışında kalanların karar vermek zorunda bırakıldığı bir konum ortaya çıkarmaktadır.

Mevcut tasarı ile ilgili olarak içeriğe baktığımızda AKP'nin kadına bakış açısının somutlaştığını net olarak gözlemleyebiliyoruz. Liberalizm, Neoliberalizm ve Muhafazakâr liberalizm kavramlarının kendilerini şirin gösteren sihirli sözcükleri her zaman olmuştur. Fakat bugün AKP'nin yaptıkları bu üç kavramı da aşan Muhafazakâr Neoliberalizm

politikalarına denk düşmektedir. Bu kavramın sihirli sözcüğü de *esnek*ti (yarı zamanlı). AKP kadını her dönem toplumun zayıf halkası olarak görmüş ve tüm konumlanmasını ve pratiğini de buna göre yapmıştır. AKP kadınların esas görevinin aile içinde konumlanmak olduğuna ilişkin ideolojik anlayışını tasarı ile yaşamın içinde pratikleştirerek, kadınları ücretli emek gücü içinde eğreti bir bileşen haline getirmek ve kadın emeğinin değerini daha da ucuzlatmak istemektedir.

Tasarı kadınları sadece annelikle tanımlayıp, kamusal alanda ve ücretli emek gücünde öncelikle annelik “görevinin” belirlediği çizgilerle var etmeye çalışmaktadır. Tasarı ile sermayenin ana yönelimi olan esnek ve güvencesiz çalışma doğum/annelik bahanesiyle kadın emekçilerden başlayarak sınıfın geneline yaygınlaştırılmak hedeflenmektedir.

Doğum sebebiyle esnek çalışacaklara ödenecek ücretin günlük asgari ücretin brüt tutarı kadar olacağından bahsedilmektedir. İşsizlik fonundan karşılanması, sermayenin yükünün kamuya yüklenmesi anlamına gelecektir. Kamu kaynakları, yüksek oranda, ücretli emekçilerden kesilen doğrudan ve dolaylı vergiler ile oluşturulmaktadır. Örneğin, 2015’te milli gelirin sadece %25’ini alan ücretli emekçiler gelir, kâr ve sermayeden alınan vergilerinin %66’sını öderken, kâr geliri elde eden ve milli gelirin % 50’sinden fazlasını alan sermaye kesiminin bu vergideki payı sadece %34’tür. 2015’te 66/34 olan söz konusu emekçi/sermaye vergi yükü oranı, 2011’de 58/42’dir. Bu da mevcut adaletsizliğin, emekçi aleyhine her geçen yıl daha da bozulduğunu göstermektedir. Yani ortada hem gelir, hem de çok büyük oranda vergi adaletsizliği vardır ve bu iki adaletsizlik birbirini beslemekte, emek kesiminin kaynaklarının sermayenin kârına aktarılmasına hizmet etmektedir.

Doğum tüm emekçiler bir haktır ve emek gücünü kiralayan işveren emekçiye bu doğallığı ve varoluşu içinde kabul etmek zorundadır. Dolayısıyla emekçinin doğuma bağlı yarı ya da tam zamanlı işgücü kaybı bir maliyet olarak görülüp işsizlik fonu üzerinden kamuya yüklenemez. Sermayenin desteklenmeye ihtiyacı yoktur, zira devlet zaten işverenin yükümlülüklerini fazlasıyla paylaşmaktadır. 2008’den beri süren SGK prim indirimi ile işverenin devletten aldığı miktar 42 milyar TL’dir. Önümüzdeki sene alacakları da dahil edildiğinde işverenler, bahsettikleri maliyetin neredeyse 3 katına yaklaşan desteği halihazırda almışlar ve almaya devam edeceklerdir. Öte yandan, Türkiye kâr oranlarında zirveye oynamaktadır. Türkiye’deki küçük ölçekli işletmelerin kârlılıkları Polonya’nın 2 katı, İspanya’nın 3 katı, İtalya’nın ise yine 2 katından fazla kârlılığa sahiptir. Almanya ve Fransa, Türkiye’nin biraz üzerindedir. Orta ölçekli işletmelere baktığımızda Türkiye’deki orta ölçekli işletmeler bu saydığımız ülkelerin hepsinden daha fazla kârlılığa sahiptir. Türkiye’deki büyük ölçekli firmaların kârlılığı Almanya, Fransa ve İspanya’daki büyük ölçekli firmalarının yaklaşık iki katı, İtalya ve Polonya’nınsa üç katı civarındadır. Diğer bir deyişle Avrupa içinde büyük ve orta ölçekli firmaların emek sömürsünün en fazla olduğu ülkelerden biri Türkiye’dir. Sermayenin tek yapması gereken şey, emek sömürsünün diğer adı olan kârlarından biraz kısmaktır.

Torba Tasarının Maddelerine İlişkin Değerlendirme

5.,6.,7.,10.,11.,19.,20.,21.,22. ve 30 uncu Maddeler Hakkında

AKP iktidarının ve sermayenin her fırsatta sürekli tekrarlayarak gündeme getirdikleri esnekleşme politikası uzunca zamandır kadın istihdamı ile ilgili her türlü gündemi ele almada kullanılmakta olan bir yöntem olmuştur. Sermaye, kadın istihdamını artırmada ve kadınların ücretli çalışma koşullarından dolayı yaşadıkları sıkıntılara çare olacağı iddiasıyla her fırsatta ‘esnekleşme’ uygulamasını öne sürmüştür. Bu söylem toplumsal cinsiyet rolleri üzerinden kurulmakta ve kadınların birincil cinsiyet rolünün ev bakımı ile aile olduğu ve bundan kaynaklanan görevlerini yerine getirmek istedikleri, bu gerekçeyle de ücretli çalışma yaşamının yaşamlarında ikincil bir yerde kaldığı iddiası üzerine kurulmuştur. Oysaki burada kadınların bunu tercih etmekten çok, bir seçeneksizleştirilme ile karşı karşıya kalmaktadırlar. Zira ücretli çalışma seçeneği erkeklerin aksine, kadınların önüne her zaman aile, çocuk bakımı gibi cinsiyetçi roller üzerinden sürülmektedir. Bu sorumlulukları kadının ve erkeğin eşit biçimde üstlenecekleri düzenlemeler geliştirilmemekte ve esneklik söyleminin temeli kadının toplumsal cinsiyet rolleri tanımlanarak aile ve çocuk bakımından kaynaklı çalışma yaşamının geçici olduğu yönündeki ataerkil zihniyet inancına dayalı gelişmiştir. Bu anlamda kadının istihdam oranını arttırmaya değil aksine istihdamda yer alan kadının oranını düşürmeye onu bir seçenek tercih etmeye zorlama olduğunu belirtmek doğru bir tespit olacaktır.

Bu tasarı daha önce AKP iktidarı tarafından ortaya konan Ailenin ve Dinamik Nüfus Yapısının Korunması Programının yasallaştırma operasyonudur. Dolayısıyla bu tasarı aynı zamanda AKP iktidarının kadına yönelik cinsiyetçi kodlarla bezeli bakış açısının da somut bir tezahürü olarak karşımıza çıkmaktadır.

AKP, iktidara geldiği 2002 yılında bu yana enerjisini kadının aile sınırlarına nasıl çekilebileceği üzerine harcamıştır. Özellikle AKP iktidarı her fırsatta kadınların birincil görevlerinin aile sınırları içerisinde konumlanmak ve en 3 çocuk doğurarak soyun devamını sağlamak ve bu açıdan hem devletin hem de eril zihniyetin hizmetine bu şekilde girmektir.

Bu anlamda kadını aile sınırları içerisinde çekip aynı zamanda kadınları ücretli emek gücü içinde eğreti bir bileşen haline getirmek ve kadın emeğinin değerini daha da ucuzlatmak istemektedir.

Bu tasarı kadınları yalnızca 'annelik' rolü üzerinden tanımlamakta, kamusal alanda ve ücretli emek gücünde öncelikle annelik rolünün belirlediği sınırlarla var etmeye çalışmaktadır. Bu anlamda sermayenin temel çizgisi olan esnek ve güvencesiz çalışma koşulları doğum/annelik bahanesiyle kadın emekçilerden başlayarak emekçi sınıfı üzerinde yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır. Bu anlamda tasarı kadınları erkeklerle eşit olarak değil, ancak annelik rolünün sağladığı kazanımlarla var olabileceğini vurgulayarak iki kişi arasındaki birliktelik ilişkisini 'aile olmak' üzerinden sınırlandırmaktadır.

Bu ve benzer tasarılarla kadınlardan başlayarak tüm çalışma hayatı esnek ve güvencesiz çalışma prensibi ile yeniden düzenlenmektedir. Tasarı doğum/annelik gerekçesiyle kısmi ve yarı zamanlı çalışmayı kadınlar için bir tercih olarak sunsa da bu durum bir süre sonra önce kadınlar için bir zorunluluğa dönüşebilecek ardından da emekçilerin tüm bileşenlerinin genel çalışma koşullarını aşağı çekecek sonuçlar doğurabilecektir.

Tasarıda görüldüğü üzere düşük ücret, tamamlayıcı prim uygulaması ve ev içi işler nedeniyle kayıt dışı çalışan milyonlarca kadın ise tasarının kapsamında dahi değildir.

Yarı zamanlı, taşeron ve gündelik işlerde çalışan kadınların da annelik haklarından yararlanmasını öngören ILO'nun 183 Sayılı Anneliğin Korunması Sözleşmesinin hala imzalanmamış olması da Hükümetin bu konudaki yaklaşımında bir samimiyet ve iyiniyet olmadığını göstermiştir.

Tasarıda kamu çalışanlarının çalışma süresine bağlı kademe ilerlemesinde ve SGK primlerinin ödenmesinde kadınlara bir avantaj sağlamakla beraber çalışma hayatı ve kariyer planı açısından işlevsiz kılmaktadır. Çalışma hayatında mevcut durumda başta vasıflı işgücü içerisinde yer alanlar olmak üzere kadın işçiler doğum, evlilik gerekçesi ile terfi ettirilmiyor. Bu nedenle yasa kadın kamu çalışanlarına cüzi ücret farkı sağlayan yasal kıdem ilerlemesi dışında bir güvence sunmamaktadır.

Bu düzenleme ile doğum öncesi analık izninin başlaması gereken tarihten önce gerçekleşen doğumlarda analık izni, üç yaşını doldurmamış bir çocuğu eşi ile birlikte veya münferit olarak evlat edinen memurlar memur olmayan eşin münferit olarak edinmesi halinde verilecek izinler ile doğuma bağlı yarı zamanlı çalışma düzenlenmektedir.

Madde ile doğum sonrası analık izni süresi sonunda kadın kamu emekçisinin isteği halinde çocuğun hayatta olması kaydıyla analık izni bitiminde başlamak üzere ilk çocuk için 2 ay, ikinci çocuk için 4 ay, üç ve üzeri çocuklar için 6 ay olmak üzere yarı zamanlı çalışma imkânı tanınmakta, engelli çocuk doğuranlar veya doğumdan sonraki 12 ay içinde çocuğun

engellilik durumunun tespiti hallerinde süre 12 aya çıkarılmakta, çoğul gebelik halinde sürelere birer ay eklenmekte, 0-36 aylık bebekleri evlat edinenler de kapsama alınmaktadır.

Burada amaçlanan esasında yarı-zamanlı çalışma biçimin kadınlar üzerinden başlatılarak emekçi sınıfının tümüne yayılmak istenmesi ve yerleşik bir uygulama olarak hayata geçirilmesidir. Böylece mevcut tam istihdam biçimleri de yerini yarı zamanlı çalışmaya bırakacaktır. Yarı zamanlı çalışma aynı zamanda eksik sigorta primi ve düşük ücret anlamına da gelmektedir. AKP bu sorunu ücretin kalan yarısı ve sigorta primi için işsizlik fonunu garanti göstererek çözmeyi amaçlamakta madde ile özel sermayeyi korumakta ve yine tüm yükü kamunun üstüne yüklemektedir. Sermayenin kârından taviz verilmemesinin temel ilke kabul edildiği uygulamada, kadın işçilere yine kendi ücretlerinden kesilerek elde edilen bu fonu bir lütuf gibi sunmak AKP iktidarının bir politikası olarak karşımıza çıkmaktadır. Üstelik yerleşik hale getirilmeye çalışılan yarı zamanlı çalışma sistemiyle birlikte prim tamamlama uygulamasından vazgeçilip geçilmeyeceğinin de bir garantisinin olmadığı görülmektedir.

Bu madde ile kadınlar yarı zamanlı çalışacakları 2-6 aylık süre içerisinde ücret ve prim bakımından kısa vadede herhangi bir hak kaybı ile karşılaşmayacak gibi gösterilmeye çalışılmakta fakat uzun vadede görevde ilerleme, kıdem alma ve nitelikli işlere getirilerek yükselme imkânının yok olması riski ile karşı karşıya kalacaklardır. Bu anlamda, özel vasf ve nitelikli özellik gerektiren işlerde yönetici pozisyonundaki kadınlar başta olmak üzere işin denetim ve yürütülmesinden sorumlu kadınların, yarı zamanlı çalışması söz konusu dahi değildir. Bu uygulama ile kadınlar hem yarı zamanlı çalışma bahanesiyle yoğunlaştırılmış bir çalışma programı ile karşı karşıya kalacaklar hem de niteliksiz işlerde ve yükselme imkânı tanınmadan çalıştırılacaklardır.

Yine söz konusu maddede süt izni kaldırılarak yarı zamanlı çalışma teşvik edilmek istenmektedir. Maddenin mevcut haliyle yasallaşması durumunda işverenler kadınlara yönelik süt izni yerine yarı zamanlı çalışma uygulamasını teşvik edecek ve bu bağlamda mobbing uygulayacaklardır. Üstelik süt izninin kullanılması ile yarı zamanlı çalışma uygulaması bir seçenek olarak sunulduğu için Böylelikle yarı zamanlı çalışma hükümetin ve işverenin zorlaması olarak değil çalışanların bir tercihi olarak sunulmaktadır. Aynı zamanda bir hak olarak tanınan süt izninin bu uygulama ile ne olacağı bir muamma olmaktadır.

Yasadaki bu tanım uygulamada doğrudan kadını hedef alacak biçimde düzenlenmiştir. Burada çocuk bakımının ve onların eğitimiyle ilgilenme görevinin toplumsal cinsiyet rolünün bir gereğiymişçesine kadına yüklendiği görülmektedir. Bu bağlamda

düzenlemeden, doğumdan sonra 5-6 yıl boyunca kadına kısmi süreli çalışma önerdiği anlaşılmaktadır.

Kadınların bir cinsiyet rolü olarak tanımlanan çocuk bakım görevi devredilemez olarak görülmüş ve asıl iş olarak tanımlanmıştır. Ücret karşılığı çalışma seçeneği ise tali ve asıl iş olan “çocuk bakımı” görevi aksatılmaksızın sunulmaktadır. Burada kadınlara annelik rolü önerilmekte, çocuk bakımı ve ev işleri ile kalan zamanlarda ise düşük ücret, eksik prim ve yine yarı zamanlı olduğu için vasıfsız olarak tanımlanan işlerde çalışma seçeneği sunulmaktadır.

Bu anlamda tasarı esnek ve güvencesiz çalışma biçiminin yasalaştırılmak istendiğini göstermektedir.

Geçmiş yıllarda doğum sonrası kullanılan aylıksız izinlerin kademe ve derece ilerlemesinde yararlanamayacağı kurala bağlanmıştır. Tasarının diğer maddelerinde öngörülen kademe ve derece ilerlemesi anlayışının doğru olduğu düşünüüyorsa uygulamanın geçmişe yönelik de hayata geçirilmeliydi.

Bu düzenlemede doğum sonrası yarım çalışma ödeneği ve prim giderlerinin işsizlik sigortası fonundan karşılanması düzenlenmektedir. İşsizlik fonundan karşılanması, sermayenin yükünün kamuya yüklenmesi anlamına gelecektir. Kamu kaynakları, yüksek oranda, ücretli emekçilerden kesilen doğrudan ve dolaylı vergiler ile oluşturulmaktadır. Kamuoyunun da hatırlayacağı üzere daha GAP ve double yol yapımında gerekli finansman fon üzerinden sağlanmıştı. Bu düzenleme ile birlikte işverenlere yarım çalışma ödeneği adı altında işsizlik sigortası fonundan kaynak aktarımının önü açılmaktadır. Yine bu madde kapsamında işbaşı eğitim programları adı altında yapılacak eğitim çalışmalarının giderleri de işsizlik sigortası fonundan karşılanacaktır. Fon asıl amacı dışında sermayenin yükünü hafifletme aracına dönüştürülmektedir.

Kamu emekçileri için yukarıda düzenlenen kısmi çalışma süreleri iş yasası kapsamında çalışanları da kapsayacak şekilde düzenlenmiştir.

Tasarı eşitlik ilkesine aykırı biçimde 5510 sayılı kanunun 4A(sigortalı) ve 4C (kamu emekçisi) maddeleri kapsamında yaşlılık aylığı alanları içermeyecek şekilde düzenlenmiştir. Tasarının genel gerekçesi istihdam artırma olarak belirtilmiş ise de, sosyal güvenlik destek kesintilerinin kaldırılarak istihdamın artırılmasını beklemek beyhude bir çaba ve çelişkidir.

Ülkemizde yıllarca çalışmasına rağmen emekli olduktan sonra yeniden çalışmaya ihtiyaç duyulmasının ana nedeni emeklilere reva görülen açlık ve yoksulluk sınırlarındaki emekli maaşlarıdır.

Tasarının 19. Maddesinde doğum ve evlat edinme sonucunda yarım çalışma ödeneği ve prim giderlerinin işsizlik sigortası fonundan karşılanması dışında bir de İş Kur tarafından uygulanan İşbaşı Eğitim Programı giderleri de bu fondan karşılanması planlanmaktadır. Ülkedeki nitelikli iş gücü için son derece önemli olan bu uygulama AKP tarafından siyasete alet edilerek işlevinin dışında çalıştırıldığı komisyona gelen İş Kur yetkililerinin verdiği bilgilerle de tespit edilmiştir. Bu programdan yıllar içinde faydalananların sayısına bakıldığında seçim yılında faydalanan kişi sayısında çok ciddi bir artış olduğu görülmektedir. Programdan yıllar içinde faydalananların verisi şöyledir:

- 2009 yılında faydalanan kişi sayısı **1.385**
- 2010 yılında faydalanan kişi sayısı **4.657**
- 2011 yılında faydalanan kişi sayısı **16.393**
- 2012 yılında faydalanan kişi sayısı **31.773**
- 2013 yılında faydalanan kişi sayısı **63.660**
- 2014 yılında faydalanan kişi sayısı **59.000**
- 2015 yılında faydalanan kişi sayısı **159.000**

İş Kur yetkilisinin verdiği bu rakamları incelediğimizde oransal olarak en büyük iki artışın 2011 ve 2015 yılında olduğu çok net bir şekilde görülmektedir. Artış olan iki yılda da seçimlerin olduğu düşünülürse devlet gelirlerinin bir partinin seçim yatırımı için nasıl kullanıldığı tüm çıplaklığı ile görülmektedir.

Sonuç itibarıyla; bu tasarı ile kadınların istihdama katılımı değil istihdamda yer alan kadınları 'annelik rolü' üzerinden kodlayarak en az çocuk doğurmaları yönünde teşvik edilmesi amaçlanmaktadır.

Kadınlar cinsiyetçi roller üzerinden kendilerine yüklenen hane içi emeklerinden kaynaklı iş yaşamlarında önemli düzeyde ayrımcılıkla karşılaşmaktadır. Bu durum evlilik, doğum ve yaşlı bakımı gibi durumlarda daha da belirginleşiyor. Ancak buna karşılık çocuk, yaşlı bakımı gibi kadınların görevi olarak görülen bakım hizmetlerini kadınların üzerinden alabilecek kamusal destek mekanizmaları oluşturulmuyor.

1.Madde Hakkında

Tasarıda her ne kadar 29 yaşını doldurmamış kişilerin ilk defa girişecekleri ticari yaşamlarında teşvik edilmesi planlanmış olsa da ülkemizde gelir vergileri ücretlilerin üzerine yıkılmış durumdadır. Bu durumda ücretlilerin de vergilerinde istisna uygulanmasının

yapılmaması eşitlik ilkesine aykırı olacaktır. Bu sebepten dolayı bu maddenin şu şekilde düzenlenmesi daha uygun olacaktır:

"Ücret gelirlerinden alınan vergilerin 103. maddede yazılı tarifenin ilk gelir diliminde yer alan tutara kadar olan kısmı gelir vergisinden müstesnadır."

2.Madde Hakkında

Basit usul herhangi bir sermaye koymaksızın kişinin tek başına yapmış olduğu faaliyetler neticesinde elde ettiği kazanç olduğundan bu kazancın tamamının gelir vergisinden istisna edilmesi gerekmektedir.

8.,9.,12.,14. ve 35 inci Maddeler Hakkında

AKP Hükümetleri Toplu Sözleşme sistemini ciddiye almadıklarını, toplu sözleşme masası konusu olan düzenlemeleri yasa değişiklikleri ile tek başlarına belirlediklerini her seferinde göstermektedir. İlgili maddelerdeki kesimler toplu sözleşme kapsamı dışında olup bu kesimlerin hak ve çıkarlarının toplu sözleşme masasında kamu emekçilerine reva görülen artışların çok üzerinde olması, bu kesimlere yapılan artışların toplu sözleşme kapsamındaki kamu emekçilerine yapılmaması kabul edilemez. Bu yaklaşım toplu sözleşme masasını ve sistemini anlamsızlaştırmakta ve gereksiz hale getirmektedir. AKP daha önce de siyasi konjonktüre uygun olarak üst düzey yargı mensuplarına çeşitli oranlarda artışlar yapmıştı. Bu dönem de güvenlik güçleri ve yedek güç olarak gördüğü kesimlere artışlar yapması AKP'nin genel politik hedefleriyle örtüşmektedir.

AKP Hükümeti belli kesimlere yaptığı artışlarla güvenlikçi politikalarını sorunsuz olarak hayata geçirmek istese de bu politikaların ülkemizi uçurumun kenarına getirdiği ve savaşa ayrılan kaynakların sonuçta kamu emekçilerinin cebinden çıktığı gerçeği orta yerde durmaktadır. Düzenleme militarist zihniyetin ayrımcı yaklaşımını net olarak ortaya çıkarmaktadır.

Ayrıca ek göstergeden yararlanamayan ve yardımcı hizmetler sınıfında görev yapan kamu emekçilerine düşük de olsa ek gösterge hakkı tanımayan hükümetin yalnızca emniyet hizmetleri sınıfında görev yapanların ek göstergelerini artırmasını kabul edilebilir değildir.

Savaş koşullarına getirilen ülkenin güvenlik güçlerini tatmin etmek için yapılan bu tür tasarımlardan vazgeçilmesi, kamu emekçilerinin tamamının tazminatlarının aynı oranda artırılması, yardımcı hizmetler sınıfına da ek gösterge getirilmesi gerekmektedir.

34.Madde Hakkında

Hasankeyf ile ilgili uzun süredir var olan bir tartışma vardır. Bu konuda birbirinden farklı sivil toplum kuruluşları ve dayanışma platformları kuruldu. Bu oluşumların hepsi de farklı bir açılarından neden İlısu barajı ve HES projesinin iptal edilmesi gerektiğini dile getirdi. Elektrik Mühendisleri Odası ve Hasankeyf Yaşatma Girişimi'nin bu konuda hazırladıkları raporlar oldukça açıklayıcı ve ders niteliğindedir. Bu raporlardaki bilgiler ile kendi düşüncelerimiz şöyledir:

Binlerce yıllık tarihsel değerlerimizi taşıyarak bozmaya, suya gömerek yok etmeye hiç kimsenin hakkı yoktur. Bu tür uygulamalar, imzalamış olduğumuz uluslararası sözleşmeler ile **Anayasa'nın 63/1.maddesi ve 2863 Sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yasası düzenlemelerini yok saymak anlamına gelmektedir.**

Hasankeyf'teki 5000'inden fazla mağara, çevresindeki 300'ün üzerinde henüz altında ne olduğu dahi bilinmeyen höyük, Hasankeyf'te henüz 13. yüzyıldan öncesine ait kazı çalışması yapılmadığı için altında binlerce yıl öncesinden kalan ve ne olduğu bilinmeyen tarih; Bir şafak vakti kenti yutarcasına sular altında kalacak.

Türkiye hidrolik enerji potansiyelinin %50'den fazla bir bölümünü kullanmamaktadır. Bu kadar büyük bir potansiyel bulunurken göç, çevresel faktörler, tarihi yapıların sular altında kalması gibi çok büyük itirazların olduğu İlısu Baraj ve HES'te ısrar edilmesi anlaşılması güç bir tercihtir.

İlısu Barajı ve HES'in 1954'ten bu yana süren yapım hikâyesinde devlet, konu üzerinde söz sahibi olması gereken yöre halkı, sivil toplum kuruluşları, bölgedeki üniversiteler, konuyla ilgili bilim insanları ile hiçbir fikir teatisinde bulunmamış ve yapım karşısındaki tepkileri yok saymaktadır.

İlısu Barajı ve HES'in yapım sürecinden sorumlu DSİ'nin barajın yapımı ile ilgili yeniden yerleşim planı ve projenin yapım detaylarını, kredi bulma süreçlerini baraj yapımını üstlenen konsorsiyuma bırakmıştır. Bu bir Devlet zafiyeti olarak görülmelidir.

Sular altında kalacak dokuz eserin taşınması ile tarihi eser tahribatının önleneceğini öne süren DSİ ve konsorsiyum yetkilileri, bu taşımının nasıl yapılacağı, taşımının uygun olduğuna dair karar veren bilim insanlarının kimler olduğunu dahi açıklamamıştır. Tarihi eserlerin buldukları yerlerde korunması ve sergilenmesi konusunda Kültür ve Tabiat

Varlıklarını Koruma Yasası'nda, Türkiye'nin katıldığı ve imza koyduğu çeşitli anlaşma metinlerinde hükümler bulunmaktadır. Taşıma işlemi ile tüm bu yasa ve uluslararası hukuk es geçilmektedir.

Hasankeyf'in tarihsel değer taşıyan yapılarının bir başka alana taşınması hem bu binaların yapım malzemelerinin özellikleri hem de bu alanda sürdürülmekte olan kazıların ancak 40-50 yıl sonra tamamlanabilecek olması dolayısıyla olanaklı değildir. Taşınma adına yapılacak sınırlı kapsamlı projeler bir kandırmacadan ibaret olacaktır. Taşınma stratejisi tümüyle ve kesin olarak terk edilmelidir.

Hasankeyf ve bölgenin gerek kültür turizmine gerekse daha geniş çaplı bilimsel ve arkeolojik araştırmalara nasıl açılacağı, buradan nasıl daha fazla bilgi üretilebileceği ve bu bilginin nasıl her anlamda ülkeye geri dönüşünün olacağı hakkındaki sağlıklı tartışmalar ancak Ilısu Barajı projesi hakkında nihai ve bu projeden vazgeçilecek bir karar alındıktan sonra mümkün olacaktır.

Ilısu Barajı ve HES'in tahrip edeceği alan sadece Hasankeyf ilçesi ile sınırlı değildir. Baraj gölü altında kalacak olan ve oldukça önemli tarihi değerlere sahip olan 300 kadar höyük de bu tahribattan etkilenenecektir. Arkeologlar baraj gölü altında kalacak olan alanın ancak üçte birinin tarandığını daha taranması gereken çok büyük bir alan olduğunu belirtmektedir. Söz konusu alanlarda yapılan arkeolojik çalışmalar oldukça yetersizdir. Dolayısıyla bilemediğimiz daha büyük bir zenginliği sulara gömmüş olabileceğiz.

Bölgede yapılması düşünülen Ilısu Barajı ve HES, sadece baraj yapımı ve hidrolik potansiyeli olarak ele alınmaktadır. Oysa Ilısu Barajı ve HES, tarih, çevre, göç, turizm, verim, mevcut uygulamalar, alternatif enerji kaynakları açısından değerlendirilmesi gerekiyor. Ilısu Barajı ve HES'in yapımı ile başta Hasankeyf ilçesi olmak üzere, binlerce yıllık tarihe sahip eserler ve arkeolojik öneme sahip alanlar sular altında kalarak tahrip olacak. Aynı zamanda 55 bin kadar insanın evlerini bırakarak göç etmesi gerekecek. 12 bin yıllık tarihi öneme sahip ve dünyanın ilk yerleşim yeri olduğuna dair bulguları olan böylesine bir alanın yok olması, insanlık tarihi açısından büyük bir kayıp olacaktır.

Ilısu Baraj gölü altında kalan toprakların üçte biri sulanabilir nitelikte olan verimli topraklardan oluşmaktadır. Baraj gölü altında kalacak verimli toprakların ekonomik değeri hesaplanmamaktadır. Oysa barajların bir amacı da sulamayı hedeflediği bilinirken, Ilısu Barajı'nın sulanacak arazileri su altında bırakması bir paradoks olarak karşımıza çıkmaktadır.

Dünyada ve Türkiye'de fosil yakıtların bilinçsizce kullanımı, dünyayı küresel ısınma ve iklim felaketleri ile karşı karşıya bıraktığı bilinen bir gerçektir. Bu konuda toplumların bilinçlenmesi ve durumun ciddiyetini kavrayarak toplumsal refleksler geliştirmesi hayatın

sürdürülebilir olması açısından son derece önem kazanmaktadır. Bu konudaki tek çözüm, yenilenebilir enerji kaynaklarına yönelmesi ve özellikle güneş, rüzgar, mini HES, hidrojen, biyoenerji, jeotermal gibi alanlarda potansiyelin değerlendirilmesi konusunda ciddi çalışmalar yapılması gerekir. Yenilenebilir kaynakların kullanımının teşvik edilmesi ve hatta zorunlu olması devlet politikası olarak benimsenmelidir.

Bölgede 10.000 kişiye istihdam alanı açacağı şeklindeki beyanlar gerçekten uzaktır. Zira Hidroelektrik santraller Enerji üreten elektrik santralleri içerisinde en az istihdam yapılanlardır. **İlusu barajı bitirse güvenlikçi, teknisyen, mühendis v.b tamamıyla en fazla 200 kişi sürekli olarak çalışabilecektir.** İnşaat safhasında ise bölgede niteliksiz asgari ücretle ve en fazla birkaç yıllığına personel çalıştırılacaktır. (Resmi belgelerde 7 yıl inşaat süresi boyunca ortalama 2315 kişiye iş sağlanacağı belirtilmektedir.)

Bölgede bu santralden daha büyük Atatürk, Keban, Karakaya gibi santraller yapıldı ve yıllardır çalışmakta. Ancak bölgenin geri kalmışlığında herhangi bir değişiklik olmamıştır. Dolayısıyla bölgenin kalkınacağı söylemleri halkı ve kamuoyunu kandırmacadan ibarettir. Elbetteki ülke ekonomisine üreteceği enerji ile belli bir katkısı olacaktır. Ancak kaybettiklerimiz, getirilerinden daha fazla olacağı tartışmasıdır.

İlusu Barajı, GAP barajları içinde en '**pahalı**' olanıdır. İlusu Barajı'nın Hasankeyf'i yok etmeyecek boyutta yapılmasının ekonomik fizibiliteyi nasıl etkileyeceği kamuoyu önünde tartışılmalıdır. Böyle bir değişiklik hem Hasankeyf'i kurtaracak ve hem de projenin fizibilitesini iyileşecektir.

Yukarıda ifade edilen usûl ve maddelere ilişkin değerlendirmelerden yola çıkılarak, komisyonumuzda kabul edilen 1/517, 2/434 esas numaralı Gelir Vergisi Kanunu İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı'nın son metnine karşı oy kullanacağımızı belirtmek isteriz.

Ahmet Yıldırım
Muş

Garo Paylan
İstanbul

Nimetullah Erdoğan
Diyarbakır

MUHALEFET ŞERHİ

1/517 esas numaralı “Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” 6/1/2016 tarihinde TBMM’ne ve 8/11/2016 tarihinde esas komisyon olarak Plan ve Bütçe Komisyonuna sunulmuştur.

1/517 esas numaralı Kanun Tasarısı ile 2/434 esas numaralı Kanun Teklifinin geneli üzerinde görüşmeler başlamadan önce verilen bir önerge doğrultusunda İçtüzüğü’nün 35’inci maddesi uyarınca birbirleri ile ilgili görüşmeleri nedeniyle birleştirilmesine ve görüşmelerde 1/517 esas numaralı Kanun Tasarısının esas alınmasına karar verilmiştir. Tasarı Komisyonumuzun 13/1/2016 ve 14/1/2016 tarihlerinde yaptığı 8 ve 9 uncu birleşimlerinde görüşülmüş ve kabul edilmiştir.

TASARININ GENELİNE İLİŞKİN DEĞERLENDİRME

Bir kanun tasarısı ve teklifinin birleştirilmesiyle yeni bir torba kanun görüşülmüştür.

Hükümet bir yandan bir daha torba yasa getirmeyeceğini söylerken, diğer taraftan torba kanun tasarısı ve teklifleri arka arkaya gelmeye devam etmektedir. Şu ana kadar Plan ve Bütçe Komisyonuna gelen yedi adet tasarısı ve teklifin altı tanesi torbadır.

Söz konusu tasarısı ve teklif Plan ve Bütçe Komisyonu dışında beş farklı komisyonu ilgilendirmektedir. Bunlar; İçişleri Komisyonu; Kadın, Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu; Millî Savunma Komisyonu; Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu; Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu’dur.

Bu komisyonlar tali komisyon olarak belirlenmiştir. Esas komisyon-tali komisyon ayrımında hata yapılmaktadır. Örneğin, çalışma hayatıyla ilgili düzenlemelerde Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu esas komisyon olmalıydı.

Esas komisyon-tali komisyon ayrımında hata yapılmakla kalınmamakta, söz konusu tasarısı ve tekliflerin hiçbir maddesi diğer komisyonlarda görüşülmeden Plan ve Bütçe Komisyonuna gelmiştir. Oysa yapılan düzenlemeler sadece mali hükümler içermemekte ilgili ihtisas komisyonlarında detaylı görüşülmeyi gerektirecek sektörel, mesleki vs konular içermektedir.

Ayrıca, tasarısı ve teklifin ayrıntılı olarak ele alınması için bir alt komisyon kurulması teklifimiz de kabul edilmemiştir.

Görüşmeler Hükümet adına gelen farklı bakanlarla sürdürülmüştür. Teorik olarak herhangi bir bakan Hükümeti temsil edebilir. Ancak, görüşmelere katılan iki bakanın bakanlığını ilgilendiren herhangi bir husus tasarısı ve teklifte yoktur. Bu durum ihtisas komisyonunda verimli bir çalışmaya engel olmaktadır. Bakanların görüşülen konulara ilişkin hiçbir fikirlerinin olmadığı ve Hükümeti yeterince temsil edemediği tutanaklardan anlaşılabilir. İsrarlı sorularımıza bakanlar cevap verememiştir.

İlgili bakan Hükümet masasında olmayınca bürokratlar siyasi sorumluluk gerektiren konularda açıklama yapmak zorunda kalmaktadır. Bürokratlarda da katılım genelde üst düzeyde olmamış, çok haklı eleştirilerde bile karar verecek bir hükümet üyesinin ve bürokratin olmadığı anlar yaşanmıştır.

Diğer tasarılar olduğu gibi bu Tasarıda da görüşmeler esnasında Kanun Tasarısının birçok maddesinin kurumlar arasında görüşülmeden TBMM'ye getirildiği görülmüştür. Kurumların katkısının alınmaması kanun kalitesini olumsuz etkilemekte, mali yükün karşılanmasında sıkıntılar oluşturmakta, konuya taraf diğer kurumlarda uygulamada zorluk yaratmaktadır.

Tasarılar iyi çalışılmadan, tartışılmadan, özensiz bir şekilde Meclise gönderilmektedir. Bazı maddeler bariz bir şekilde gelişigüzel hazırlanmıştır. Görüşmeler esnasında önergelerle maddeler düzeltilmektedir.

Diğer tasarı ve tekliflerde olduğu gibi bunlarda da gerekçeler son derece yetersizdir. Hiçbir değer ifade etmemektedir.

TASARININ MADDELERİNE İLİŞKİN DEĞERLENDİRME

Tasarının 1 inci maddesiyle, ticari, zirai veya mesleki faaliyeti nedeniyle adlarına ilk defa gelir vergisi mükellefiyeti tesis olunan gençlerin (mükellefiyet başlangıç tarihi itibarıyla 29 yaşını doldurmamış), faaliyete başladıkları takvim yılından itibaren üç vergilendirme dönemi boyunca elde ettikleri kazançlarının gelir vergisi tarifesinin ilk gelir diliminde yer alan tutara kadar olan kısmı gelir vergisinden müstesna tutulmaktadır.

Gençlere ve yeni iş kuranlara vergi avantajı sağlanması MHP'nin de Seçim Beyannamesinde var olan bir husus olduğu için bu madde desteklenmiştir.

Aynı şekilde, 2 nci madde düzenlemesi olan, küçük esnafın desteklenmesi amacıyla, basit usulde vergilendirilenlerin yıllık 8.000 TL.'lik gelirin vergiden istisna edilmesi desteklenmiştir.

Tasarının 5, 6, 7, 10, 20, 21, 22 nci maddelerinde memur ve iş kanununa tabi çalışanların doğum ve evlat edinmeyle ilgili izinleri, yarı zamanlı çalışmaları gibi çalışma hayatına dair konular düzenlenmektedir. Bu maddelerde doğrudan mali konulara ilişkin çok az husus yer almaktadır. Buna rağmen bu maddeler esas komisyon olarak Plan ve Bütçe komisyonunda görüşülmüştür. Tali komisyon olarak belirlenen Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonunda hiç görüşülmemiştir. Son derece yanlış olan bu tutum sonrasında maalesef Komisyon teknik anlamda Komisyon üyesi hiçbir vekil kayda değer bir katkı yapamamıştır. Memurlar ve çalışanlarla ilgili düzenlemelerin böyle torba kanunlarla yamalı bohça gibi düzenlenmesi doğru değildir. MHP olarak defalarca önermemize rağmen köklü bir kamu personel rejimi reformu gerçekleştirilememiştir.

Tasarının 32 nci maddesinde Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alanına ilişkin olarak alan kılavuzlarıyla ilgili düzenlemenin çıkış amacının ne olduğu, kaç kişi faydalanacağı belli değildir. Kaç tanesi işsizken burada alan kılavuzluğu yapmaktadır? Kaç tanesi memurdur? Devlet memurları aynı anda alan kılavuzluğu yapabiliyor mu? Kaç tanesi emeklidir? Bu soruların cevabı dahi verilememiştir.

SONUÇ

Yukarıda açıklanan nedenlerden dolayı 1/517 esas numaralı Kanun Tasarısına muhalif olduğumuzu bilgilerinize arz ederiz.

Erhan Usta

Samsun

Mehmet Günel

Antalya

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

GELİR VERGİSİ KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun mülga mükerrer 20 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Genç girişimcilerde kazanç istisnası

MÜKERRER MADDE 20- Ticari, zirai veya mesleki faaliyeti nedeniyle adlarına ilk defa gelir vergisi mükellefiyeti tesis olunan ve mükellefiyet başlangıç tarihi itibarıyla yirmidokuz yaşını doldurmamış tam mükellef gerçek kişilerin, faaliyete başladıkları takvim yılından itibaren üç vergilendirme dönemi boyunca elde ettikleri bu kazançlarının 103 üncü maddede yazılı tarifinin ilk gelir diliminde yer alan tutara kadar olan kısmı, aşağıdaki şartlarla gelir vergisinden müstesnadır.

1. İşe başlamanın kanuni süresi içinde bildirilmiş olması,

2. Kendi işinde bilfiil çalışılması veya işin kendisi tarafından sevk ve idare edilmesi (Çıracak, kalfa veya yardımcı işçi çalıştırmak ya da seyahat, hastalık, askerlik, tutukluluk ve hükümlülük gibi zaruri ayrılımlar dolayısıyla geçici olarak işinde bilfiil çalışmamak bu şartı bozmaz.),

3. Faaliyetin adi ortaklık veya şahıs şirketi bünyesinde yapılması halinde tüm ortakların işe başlama tarihi itibarıyla bu maddedeki şartları taşıması,

4. Ölüm nedeniyle faaliyetin eş ve çocuklar tarafından devralınması hali hariç olmak üzere, faaliyeti durdurulan veya faaliyetine devam eden bir işletmenin ya da mesleki faaliyetin eş veya üçüncü dereceye kadar (bu derece dahil) kan veya kayın hısımlarından devralınmamış olması,

5. Mevcut bir işletmeye veya mesleki faaliyete sonradan ortak olunmaması.

İstisna kapsamındaki faaliyetlerden kazanç elde edilmemesi veya istisna haddinin altında kazanç elde edilmesi hallerinde dahi yıllık beyanname verilir.

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

GELİR VERGİSİ KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun mülga mükerrer 20 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Genç girişimcilerde kazanç istisnası

MÜKERRER MADDE 20- Ticari, zirai veya mesleki faaliyeti nedeniyle adlarına ilk defa gelir vergisi mükellefiyeti tesis olunan ve mükellefiyet başlangıç tarihi itibarıyla yirmidokuz yaşını doldurmamış tam mükellef gerçek kişilerin, faaliyete başladıkları takvim yılından itibaren üç vergilendirme dönemi boyunca elde ettikleri bu kazançlarının 103 üncü maddede yazılı tarifinin ilk gelir diliminde yer alan tutara kadar olan kısmı, aşağıdaki şartlarla gelir vergisinden müstesnadır.

1. İşe başlamanın kanuni süresi içinde bildirilmiş olması,

2. Kendi işinde bilfiil çalışılması veya işin kendisi tarafından sevk ve idare edilmesi (Çıracak, kalfa veya yardımcı işçi çalıştırmak ya da seyahat, hastalık, askerlik, tutukluluk ve hükümlülük gibi zaruri ayrılımlar dolayısıyla geçici olarak işinde bilfiil çalışmamak bu şartı bozmaz.),

3. Faaliyetin adi ortaklık veya şahıs şirketi bünyesinde yapılması halinde tüm ortakların işe başlama tarihi itibarıyla bu maddedeki şartları taşıması,

4. Ölüm nedeniyle faaliyetin eş ve çocuklar tarafından devralınması hali hariç olmak üzere, faaliyeti durdurulan veya faaliyetine devam eden bir işletmenin ya da mesleki faaliyetin eş veya üçüncü dereceye kadar (bu derece dahil) kan veya kayın hısımlarından devralınmamış olması,

5. Mevcut bir işletmeye veya mesleki faaliyete sonradan ortak olunmaması.

İstisna kapsamındaki faaliyetlerden kazanç elde edilmemesi veya istisna haddinin altında kazanç elde edilmesi hallerinde dahi yıllık beyanname verilir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Bu istisnanın, bu Kanunun 94 üncü maddesi uyarınca tevkif suretiyle ödenecek vergiye şümulü yoktur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 2- 193 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“15. Basit usulde tespit edilen ticari kazançların yıllık 8.000 Türk Lirasına kadar olan kısmı (Bu Kanunun mükerrer 20 nci maddesinde yer alan kazanç istisnasından faydalananlar bu bent hükmünden yararlanamaz. Bu bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.)”

MADDE 3- 193 sayılı Kanunun mükerrer 123 üncü maddesinin (2) numaralı fıkrasında yer alan “, 86 ve mükerrer 121 inci maddelerinde” ibaresi “ve 86 ncı maddeleri ile 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının (15) numaralı bendinde” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 85 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“h) Tahsilde olup 25 yaşını doldurmamış olanlara verilecek pasaportlar.”

MADDE 5- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36 ncı maddesinin “Ortak Hükümler” bölümünün (C) fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“8- 108 inci maddenin (B) fıkrası uyarınca kullanılan aylıksız izin süreleri, her yıl için bir kademe ilerlemesi ve her üç yıl için bir derece yükselmesi verilmek suretiyle değerlendirilir.”

MADDE 6- 657 sayılı Kanunun 104 üncü maddesinin (A) fıkrasına beşinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle, fıkranın sonuna aşağıdaki cümleler ve aynı maddeye (E) fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş, mevcut (F) fıkrası (G) fıkrası olarak teselsül ettirilmiştir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Bu istisnanın, bu Kanunun 94 üncü maddesi uyarınca tevkif suretiyle ödenecek vergiye şümulü yoktur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 2- 193 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“15. Basit usulde tespit edilen ticari kazançların yıllık 8.000 Türk Lirasına kadar olan kısmı (Bu Kanunun mükerrer 20 nci maddesinde yer alan kazanç istisnasından faydalananlar bu bent hükmünden yararlanamaz. Bu bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.)”

MADDE 3- 193 sayılı Kanunun mükerrer 123 üncü maddesinin (2) numaralı fıkrasında yer alan “, 86 ve mükerrer 121 inci maddelerinde” ibaresi “ve 86 ncı maddeleri ile 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının (15) numaralı bendinde” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 85 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“h) Tahsilde olup 25 yaşını doldurmamış olanlara verilecek pasaportlar.”

MADDE 5- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36 ncı maddesinin “Ortak Hükümler” bölümünün (C) fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“8- 108 inci maddenin (B) fıkrası uyarınca kullanılan aylıksız izin süreleri, her yıl için bir kademe ilerlemesi ve her üç yıl için bir derece yükselmesi verilmek suretiyle değerlendirilir.”

MADDE 6- 657 sayılı Kanunun 104 üncü maddesinin (A) fıkrasına beşinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle, fıkranın sonuna aşağıdaki cümleler ve aynı maddeye (E) fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş, mevcut (F) fıkrası (G) fıkrası olarak teselsül ettirilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

“Doğum öncesi analık izninin başlaması gereken tarihten önce gerçekleşen doğumlarda ise doğum tarihi ile analık izninin başlaması gereken tarih arasındaki süre doğum sonrası analık iznine ilave edilir.”

“Üç yaşını doldurmamış bir çocuğu eşiyile birlikte veya münferit olarak evlat edinen memurlar ile memur olmayan eşin münferit olarak evlat edinmesi hâlinde memur olan eşlerine, çocuğun teslim edildiği tarihten itibaren sekiz hafta süre ile izin verilir. Bu izin evlatlık kararı verilmeden önce çocuğun fiilen teslim edildiği durumlarda da uygulanır.”

“F) Doğum sonrası analık izni süresi sonunda kadın memur, isteği halinde çocuğun hayatta olması kaydıyla analık izni bitiminde başlamak üzere ayrıca süt izni verilmeksizin birinci doğumda iki ay, ikinci doğumda dört ay, sonraki doğumlarda ise altı ay süreyle günlük çalışma süresinin yarısı kadar çalışabilir. Çoğul doğumlarda bu süreler birer ay ilave edilir. Çocuğun engelli doğması veya doğumdan sonraki oniki ay içinde çocuğun engellilik durumunun tespiti hallerinde bu süreler oniki ay olarak uygulanır. Üç yaşını doldurmamış bir çocuğu evlat edinen memur da isteği üzerine çocuğun fiilen teslim edildiği tarihten itibaren bu haktan aynı esaslar çerçevesinde yararlanır. Memurun çalışacağı süreler ilgili kurum tarafından belirlenir.”

MADDE 7- 657 sayılı Kanununun 108 inci maddesinin (B) fıkrasına “analık izni süresinin” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya aynı maddenin (F) fıkrası uyarınca verilen izin süresinin” ibaresi eklenmiş ve aynı maddenin (C) fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Üç yaşını doldurmamış bir çocuğu eşiyile birlikte veya münferit olarak evlat edinen memurlar ile memur olmayan eşin münferit olarak evlat edinmesi halinde memur olan eşlerine, çocuğun fiilen teslim edildiği tarihten itibaren, istekleri üzerine yirmidört aya kadar aylıksız izin verilir.”

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Doğum öncesi analık izninin başlaması gereken tarihten önce gerçekleşen doğumlarda ise doğum tarihi ile analık izninin başlaması gereken tarih arasındaki süre doğum sonrası analık iznine ilave edilir.”

“Üç yaşını doldurmamış bir çocuğu eşiyile birlikte veya münferit olarak evlat edinen memurlar ile memur olmayan eşin münferit olarak evlat edinmesi hâlinde memur olan eşlerine, çocuğun teslim edildiği tarihten itibaren sekiz hafta süre ile izin verilir. Bu izin evlatlık kararı verilmeden önce çocuğun fiilen teslim edildiği durumlarda da uygulanır.”

“F) Doğum sonrası analık izni süresi sonunda kadın memur, isteği halinde çocuğun hayatta olması kaydıyla analık izni bitiminde başlamak üzere ayrıca süt izni verilmeksizin birinci doğumda iki ay, ikinci doğumda dört ay, sonraki doğumlarda ise altı ay süreyle günlük çalışma süresinin yarısı kadar çalışabilir. Çoğul doğumlarda bu süreler birer ay ilave edilir. Çocuğun engelli doğması veya doğumdan sonraki oniki ay içinde çocuğun engellilik durumunun tespiti hallerinde bu süreler oniki ay olarak uygulanır. Üç yaşını doldurmamış bir çocuğu evlat edinen memur da isteği üzerine çocuğun fiilen teslim edildiği tarihten itibaren bu haktan aynı esaslar çerçevesinde yararlanır. Memurun çalışacağı süreler ilgili kurum tarafından belirlenir.”

MADDE 7- 657 sayılı Kanununun 108 inci maddesinin (B) fıkrasına “analık izni süresinin” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya aynı maddenin (F) fıkrası uyarınca verilen izin süresinin” ibaresi eklenmiş ve aynı maddenin (C) fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Üç yaşını doldurmamış bir çocuğu eşiyile birlikte veya münferit olarak evlat edinen memurlar ile memur olmayan eşin münferit olarak evlat edinmesi halinde memur olan eşlerine, çocuğun fiilen teslim edildiği tarihten itibaren, istekleri üzerine yirmidört aya kadar aylıksız izin verilir.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 8- 657 sayılı Kanununun 152 nci maddesinin “II- Tazminatlar” kısmının “D) Emniyet Hizmetleri Tazminatı” bölümünün (a) bendinin (1) ila (11) inci sıraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

- “1. Emniyet Genel Müdürü için % 419’una,
2. Birinci Sınıf Emniyet Müdürlüğü kadrolarına atananlardan;
- Genel Müdür Yardımcısı, Teftiş Kurulu Başkanı, Özel Güvenlik Denetleme Başkanı, Polis Akademisi Başkanı, Ankara, İstanbul ve İzmir İl Emniyet Müdürleri için % 356’sına,
- Daire Başkanı, I. Hukuk Müşaviri, diğer İl Emniyet Müdürleri için % 331’ine,
- Diğerleri için % 269’una,
3. İkinci Sınıf Emniyet Müdürlüğü kadrolarına atananlar için % 244’una,
4. Üçüncü Sınıf Emniyet Müdürlüğü kadrolarına atananlar için % 231’ine,
5. Dördüncü Sınıf Emniyet Müdürlüğü kadrolarına atananlar için % 219’una,
6. Emniyet Amirliği kadrolarına atananlar için % 189’una,
7. Başkomiser kadrolarına atananlar için % 173’üne,
8. Komiser kadrolarına atananlar için %164’üne,
9. Komiser Yardımcılığı kadrolarına atananlar için % 158’ine,
10. Diğerlerinden;
-1, 2, 3 ve 4 üncü derecelerden aylık alanlar için % 148’ine,
- 5, 6 ve 7 nci derecelerden aylık alanlar için % 139’una,
- 8, 9, 10 ve 11 inci derecelerden aylık alanlar için % 128’ine,
11. Çarşı ve Mahalle bekçileri için %90’ına,”

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 8- 657 sayılı Kanununun 152 nci maddesinin “II- Tazminatlar” kısmının “D) Emniyet Hizmetleri Tazminatı” bölümünün (a) bendinin (1) ila (11) inci alt bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

- “1. Emniyet Genel Müdürü için % 419’una,
2. Birinci Sınıf Emniyet Müdürlüğü kadrolarına atananlardan;
- Genel Müdür Yardımcısı, Teftiş Kurulu Başkanı, Özel Güvenlik Denetleme Başkanı, Polis Akademisi Başkanı, Ankara, İstanbul ve İzmir İl Emniyet Müdürleri için %356’sına,
- Daire Başkanı, I. Hukuk Müşaviri, diğer İl Emniyet Müdürleri için % 331’ine,
- Diğerleri için % 269’una,
3. İkinci Sınıf Emniyet Müdürlüğü kadrolarına atananlar için % 244’üne,
4. Üçüncü Sınıf Emniyet Müdürlüğü kadrolarına atananlar için % 231’ine,
5. Dördüncü Sınıf Emniyet Müdürlüğü kadrolarına atananlar için % 219’una,
6. Emniyet Amirliği kadrolarına atananlar için % 189’una,
7. Başkomiser kadrolarına atananlar için % 173’üne,
8. Komiser kadrolarına atananlar için % 164’üne,
9. Komiser Yardımcılığı kadrolarına atananlar için % 158’ine,
10. Diğerlerinden;
- 1, 2, 3 ve 4 üncü derecelerden aylık alanlar için % 148’ine,
- 5, 6 ve 7 nci derecelerden aylık alanlar için % 139’una,
- 8, 9, 10 ve 11 inci derecelerden aylık alanlar için % 128’ine,
11. Çarşı ve Mahalle bekçileri için %90’ına,”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 9- 657 sayılı Kanunun eki (I) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin “VII. Emniyet Hizmetleri Sınıfı” bölümünün (e) bendinin (aa) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“aa) Yükseköğrenimliler	1	3000
	2	2200
	3	1600
	4	1100
	5	900
	6	800
	7	500
	8	450”

MADDE 10- 657 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Doğum sonrası yarım zamanlı çalışma

EK MADDE 43- Doğum yapan memurlar doğum sonrası analık izninin veya 104 üncü maddenin (F) fıkrası uyarınca kullanılan iznin, eşi doğum yapan memurlar ise babalık izninin bitiminden, ilgili mevzuatı uyarınca çocuğun mecburi ilköğretim çağının başladığı tarihi takip eden aybaşına kadar olan dönemde, haftalık çalışma saatlerinin normal çalışma süresinin yarısı olarak düzenlenmesini talep edebilirler. Bu kapsamda yarım zamanlı çalışmaya başlayan memur, aynı çocuk için bir daha bu haktan yararlanmamak kaydıyla başvuru tarihini izleyen aybaşından geçerli olmak üzere normal zamanlı çalışmaya dönebilir. Bu fıkra hükmünden yararlanan memura, yarım zamanlı çalışmaya başladığı tarihi izleyen aybaşından itibaren, mali haklar ile sosyal yardımlarına ilişkin her bir ödeme unsurunun yarısı esas alınarak ödeme yapılır. Bunların fiili çalışmaya bağlı ödemeleri hakkında ise ilgili mevzuat hükümleri uygulanmaya devam olunur. Derece yükselmesi ile kademe ilerlemesi için aranan süreler açısından bu şekilde çalışılan dönemdeki hizmet süreleri yarım olarak dikkate alınır. Bu kapsamdaki memurun çalışma saatleri ilgili kurum tarafından belirlenir. Bir çocuğu eşiyile birlikte veya münferit olarak evlat edinen memurlar ile memur olmayan eşin münferit

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 9- 657 sayılı Kanunun eki (I) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin “VII. Emniyet Hizmetleri Sınıfı” bölümünün (e) bendinin (aa) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“aa) Yükseköğrenimliler	1	3000
	2	2200
	3	1600
	4	1100
	5	900
	6	800
	7	500
	8	450”

MADDE 10- 657 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Doğum sonrası yarım zamanlı çalışma

EK MADDE 43- Doğum yapan memurlar doğum sonrası analık izninin veya 104 üncü maddenin (F) fıkrası uyarınca kullanılan iznin, eşi doğum yapan memurlar ise babalık izninin bitiminden, ilgili mevzuatı uyarınca çocuğun mecburi ilköğretim çağının başladığı tarihi takip eden aybaşına kadar olan dönemde, haftalık çalışma saatlerinin normal çalışma süresinin yarısı olarak düzenlenmesini talep edebilirler. Bu kapsamda yarım zamanlı çalışmaya başlayan memur, aynı çocuk için bir daha bu haktan yararlanmamak kaydıyla başvuru tarihini izleyen aybaşından geçerli olmak üzere normal zamanlı çalışmaya dönebilir. Bu fıkra hükmünden yararlanan memura, yarım zamanlı çalışmaya başladığı tarihi izleyen aybaşından itibaren, mali haklar ile sosyal yardımlarına ilişkin her bir ödeme unsurunun yarısı esas alınarak ödeme yapılır. Bunların fiili çalışmaya bağlı ödemeleri hakkında ise ilgili mevzuat hükümleri uygulanmaya devam olunur. Derece yükselmesi ile kademe ilerlemesi için aranan süreler açısından bu şekilde çalışılan dönemdeki hizmet süreleri yarım olarak dikkate alınır. Bu kapsamdaki memurun çalışma saatleri ilgili kurum tarafından belirlenir. Bir çocuğu eşiyile birlikte veya münferit olarak evlat edinen memurlar ile memur olmayan eşin münferit

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

olarak evlat edinmesi halinde memur olan eşleri de istekleri üzerine çocuğun fiilen teslim edildiği tarihten itibaren bu fıkra hükümlerinden yararlanır.

Yarım zamanlı çalışma hakkından yararlanamayacak memurları; hizmet sınıfı, kadro unvanı, kurum veya teşkilat bazında birlikte veya ayrı ayrı belirlemeye kurumların talebi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 11- 657 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 42- 36 ncı maddenin “Ortak Hükümler” bölümünün (C) fıkrasının (8) numaralı bendi hükmü, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra 108 inci maddenin (B) fıkrası kapsamında aylıksız izne ayrılanlar hakkında uygulanır. Anılan tarihte bu şekilde aylıksız izin kullananlar ise kalan izin süreleri bakımından söz konusu bent hükmünden yararlandırılır.

104 üncü maddede yapılan değişiklikler ile ek 43 üncü madde hükümleri, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte ve sonrasında gerçekleşen doğum ve evlat edinmeler hakkında uygulanır.”

MADDE 12- 29/8/1977 tarihli ve 2108 sayılı Muhtar Ödenek ve Sosyal Güvenlik Yasasının 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “5.700” ibaresi “14.750” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkranın ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 13- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“1) Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından tescil edilen gübreler ve gübre üreticilerine bu ürünlerin içeriğinde bulunan hammaddelerin teslimi ile küspe (Türk Gümrük Tarife Cetvelinin 2303.10 tarife pozisyon numarasında sınıflandırılan nişastacılık artıkları ve benzeri artıklar ile 2303.30.00.00.00 gümrük tarife istatistik pozisyon numarasında sınıflandırılan biracılık ve damıtık içki sanayinin posa ve artıkları

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

olarak evlat edinmesi halinde memur olan eşleri de istekleri üzerine çocuğun fiilen teslim edildiği tarihten itibaren bu fıkra hükümlerinden yararlanır.

Yarım zamanlı çalışma hakkının kullanımına ilişkin usul ve esaslar ile bu haktan yararlanamayacak memurları; hizmet sınıfı, kadro unvanı, kurum veya teşkilat bazında birlikte veya ayrı ayrı belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 11- 657 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 42- 36 ncı maddenin “Ortak Hükümler” bölümünün (C) fıkrasının (8) numaralı bendi hükmü, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra 108 inci maddenin (B) fıkrası kapsamında aylıksız izne ayrılanlar hakkında uygulanır. Anılan tarihte bu şekilde aylıksız izin kullananlar ise kalan izin süreleri bakımından söz konusu bent hükmünden yararlandırılır.

104 üncü maddede yapılan değişiklikler ile ek 43 üncü madde hükümleri, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte ve sonrasında gerçekleşen doğum ve evlat edinmeler hakkında uygulanır.”

MADDE 12- 29/8/1977 tarihli ve 2108 sayılı Muhtar Ödenek ve Sosyal Güvenlik Yasasının 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “5.700” ibaresi “14.750” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkranın ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 13- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“1) Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından tescil edilen gübreler ve gübre üreticilerine bu ürünlerin içeriğinde bulunan hammaddelerin teslimi ile küspe (Türk Gümrük Tarife Cetvelinin 2303.10 tarife pozisyon numarasında sınıflandırılan nişastacılık artıkları ve benzeri artıklar ile 2303.30.00.00.00 gümrük tarife istatistik pozisyon numarasında sınıflandırılan biracılık ve damıtık içki sanayinin posa ve artıkları

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

hariç), tam yağlı soya (fullfat), kepek, razmol, balık unu, et unu, kemik unu, kan unu, tapyoka (manyok), sorgum ve her türlü fenni karma yemler, (kedi-köpek mamaları hariç) saman, yem şalgamı, hayvan pancarı, kök yemler, kuru ot, yonca, fiğ, korunga, hasıl ve slajlık mısır, üçgül, yemlik lahana, yem bezelyesi ve benzeri hayvan yemleri (yeşil ve kuru kaba yemler ve bunların pellet şeklinde veya mevsimsel ihtiyaçlara göre bir bağlayıcı kullanılarak veya kullanılmadan işlem görmüş olanları dahil) teslimi,”

MADDE 14- 18/3/1986 tarihli ve 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanununun 16 ncı maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “2/3’ü” ibaresi “5/6’sı” şeklinde ve üçüncü cümlesinde yer alan “2200’ü” ibaresi “3.000’i” şeklinde değiştirilmiştir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

hariç), tam yağlı soya (fullfat), kepek, razmol, balık unu, et unu, kemik unu, kan unu, tapyoka (manyok), sorgum ve her türlü fenni karma yemler (kedi-köpek mamaları hariç), saman, yem şalgamı, hayvan pancarı, kök yemler, kuru ot, yonca, fiğ, korunga, hasıl ve slajlık mısır, üçgül, yemlik lahana, yem bezelyesi ve benzeri hayvan yemleri (yeşil ve kuru kaba yemler ve bunların pellet şeklinde veya mevsimsel ihtiyaçlara göre bir bağlayıcı kullanılarak veya kullanılmadan işlem görmüş olanları dahil) teslimi,”

MADDE 14- 18/3/1986 tarihli ve 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanununun 5 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Uzman erbaşların 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 92 nci maddesi hükmünden yararlanabilmeleri için en az yedi hizmet yılını tamamlamış olmaları gerekir.”

MADDE 15- 3269 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “2/3’ü” ibaresi “5/6’sı” şeklinde ve üçüncü cümlesinde yer alan “2200’ü” ibaresi “3.000’i” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 16- 3269 sayılı Kanuna ekli (1) sayılı Cetvelin başına aşağıdaki sıralar eklenmiştir.

“1	1320	1380	1440	1500					
2	1155	1210	1265	1320	1380	1440			”

MADDE 17- 3269 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 4- Uzman erbaşlardan görevde buldukları süre içerisinde iki yıl süreli yükseköğrenimi tamamlayanlara bir kademe, üç yıl süreli yükseköğrenimi tamamlayanlara iki kademe, dört veya daha uzun süreli yükseköğrenimi tamamlayanlara ise bir derece verilir. İki veya üç yıl süreli yükseköğrenimini tamamlayarak intibakları yapılmış olanların, görevde buldukları süre içerisinde dört veya daha uzun süreli yükseköğrenimi tamamlamaları halinde intibak işlemleri bir defaya mahsus olmak üzere tekrar yapılır. Yükseköğrenimden dolayı bir defadan fazla yapılan intibak işlemlerinin toplamı bir dereceden fazla olamaz.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

İki yıl veya daha uzun süreli yükseköğrenimi tamamladıktan sonra uzman erbaşlığa girenler hakkında da birinci fıkra hükümleri uygulanır.

Bu intibaklar, personelin mezuniyetine dair resmi belgeyi ibraz edip müracaatını yaptığı tarihten geçerli olarak yapılır. Ancak, bunlara geçmişe yönelik maaş ve maaş farkı ödenmez.

İntibak yoluyla yapılacak derece ve kademe ilerlemelerinin nasıl yapılacağı ve onay makamları Uzman Erbaş Yönetmeliğinde gösterilir.

Yükseköğrenim mezunu olmayan uzman erbaşlar, ikinci derecenin altıncı kademesine kadar ilerleyebilirler. Lise ve dengi okul öğrenim düzeyine sahip olanlardan ikinci derece için öngörülen üçüncü veya daha sonraki kademeleri kazanılmış hak aylığı olarak almış olup; üçüncü kademe en az bir yılını tamamlayan, sicil belgelerinin son altı yıllık sicil notu ortalaması sicil tam notunun yüzde doksanı ve daha yukarısı olan ve kademe ilerlemesi yapma şartlarını taşıyanlar, ekli (1) sayılı Cetvelin birinci derecesine yükseltirler.

Uzman erbaş olarak görev yapmış olanlardan, bu görevleri üzerinden emekli, adi malullük, vazife malullüğü aylığı bağlanmış olanların veya uzman erbaşlık görevi esas alınarak dul ve yetim aylığı bağlanmış olanların aylıkları, uzman erbaşlık görevinin sona erdiği tarihteki en son öğrenim durumları ve bu madde esas alınarak ekli (1) sayılı Cetvele göre yeniden belirlenir. Aylıkların bu şekilde yeniden belirlenmesinden dolayı geçmişe yönelik aylık ve ikramiye farkı ödenmez.”

MADDE 18- 28/5/1988 tarihli ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanununun 21 inci maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “2/3’ü” ibaresi “5/6’sı” şeklinde ve ikinci cümlesinde yer alan “2200’ü” ibaresi “3.000’i” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 19- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 53 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının (B) bendine aşağıdaki alt bentler eklenmiştir.

MADDE 15- 28/5/1988 tarihli ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanununun 21 inci maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “2/3’ü” ibaresi “5/6’sı” şeklinde ve ikinci cümlesinde yer alan “2200’ü” ibaresi “3.000’i” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 16- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 53 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının (B) bendine aşağıdaki alt bentler eklenmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

“g) Ek; 3 üncü madde kapsamındaki doğum sonrası yarım çalışma ödeneği ödemeleri ve prim giderlerinden,

h) İşbaşı eğitim programı giderlerinden,”

MADDE 17- 4447 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Doğum sonrası yarım çalışma ödeneği

EK MADDE 5- Kadın işçiye, 4857 sayılı Kanunun 74 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca her doğumda altı aya kadar haftalık çalışma süresinin yarısı kadar verilen ücretsiz izin süresince doğum sonrası yarım çalışma ödeneği ödenir. Ödenek süresi, 4857 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinde belirtilen haftalık çalışma süresinin yarısı kadardır. Yarım çalışma ödeneği, çalışılan aya ait aylık prim ve hizmet belgesinin ilişkin olduğu aydan sonraki ikinci ay içinde Fondan aylık olarak yapılır. Doğum sonrası yarım çalışma ödeneğinin günlük miktarı, günlük asgari ücretin brüt tutarı kadardır. Bu madde hükümlerinden yararlanılabilmesi için işçinin adına doğum tarihinden önceki son üç yılda en az 600 gün işsizlik sigortası primi bildirilmiş olması, 4857 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinde belirtilen haftalık çalışma süresinin yarısı kadar fiilen çalışılması ve doğum sonrası analık hali izninin bittiği tarihten itibaren 30 gün içinde Kuruma doğum sonrası yarım çalışma belgesi ile başvuruda bulunulması gerekir. Mücbir sebepler dışında, başvuruda gecikilen süre doğum sonrası yarım çalışma ödeneği almaya hak kazanılan toplam süreden düşülerek ödeme yapılır. Bu ödemeler damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaz. Geçici işgöremezlik ödeneği almaya hak kazananlara, bu durumlarının devamı süresince doğum sonrası yarım çalışma ödeneği ödenmez. İşverenin hatalı bilgi ve belge vermesi nedeniyle yapılan yersiz ödemeler kanuni faiziyle birlikte işverenden tahsil edilir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“g) Ek 5 inci madde kapsamındaki doğum ve evlat edinme sonrası yarım çalışma ödeneği ödemeleri ve prim giderlerinden,

h) Kurum tarafından aktif işgücü hizmetleri kapsamında Kuruma kayıtlı işsizlere ve öğrencilere yönelik düzenlenecek İşbaşı Eğitim Programı giderlerinden,”

MADDE 20- 4447 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Doğum ve evlat edinme sonrası yarım çalışma ödeneği

EK MADDE 5- İşçiye, 4857 sayılı Kanunun 74 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca haftalık çalışma süresinin yarısı kadar verilen ücretsiz izin süresince doğum ve evlat edinme sonrası yarım çalışma ödeneği ödenir. Ödenek süresi, 4857 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinde belirtilen haftalık çalışma süresinin yarısı kadardır. Yarım çalışma ödeneği, çalışılan aya ait aylık prim ve hizmet belgesinin ilişkin olduğu aydan sonraki ikinci ay içinde Fondan aylık olarak ödenir. Doğum ve evlat edinme sonrası yarım çalışma ödeneğinin günlük miktarı, günlük asgari ücretin brüt tutarı kadardır. Bu madde hükümlerinden yararlanılabilmesi için işçinin adına doğum veya evlat edinme tarihinden önceki son üç yılda en az 600 gün işsizlik sigortası primi bildirilmiş olması, 4857 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinde belirtilen haftalık çalışma süresinin yarısı kadar fiilen çalışılması ve doğum ve evlat edinme sonrası analık hali izninin bittiği tarihten itibaren 30 gün içinde Kuruma doğum ve evlat edinme sonrası yarım çalışma belgesi ile başvuruda bulunulması gerekir. Mücbir sebepler dışında, başvuruda gecikilen süre doğum ve evlat edinme sonrası yarım çalışma ödeneği almaya hak kazanılan toplam süreden düşülerek ödeme yapılır. Bu ödemeler damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaz. Geçici işgöremezlik ödeneği almaya hak kazananlara, bu durumlarının devamı süresince doğum ve evlat edinme sonrası yarım çalışma

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Bu madde hükümleri 506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesi kapsamındaki sandıkların statülerine tabi personel için de uygulanır.

Birinci fıkra kapsamındaki sigortalılar için, 5510 sayılı Kanunun 82 nci maddesinde belirtilen prime esas kazanç alt sınırı üzerinden aynı Kanunun 81 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (f) bentleri uyarınca toplam %32,5 oranında sigorta primleri işçi ve işveren payları doğum sonrası yarım çalışma ödeneği ödenen gün sayısı kadar Fondan Sosyal Güvenlik Kurumuna ödenir. 5510 sayılı Kanun kapsamında, Kurum prim ödeme yükümlüsü olmakla birlikte işyeri ve işveren sayılmaz ve bu kişiler için işe giriş ve çıkış bildirimini yapılmaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu, Kurum ve Hazine Müsteşarlığı tarafından müştereken belirlenir.”

MADDE 18- 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 13 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanunun 74 üncü maddesinde öngörülen izinlerin bitiminden sonra mecburi ilköğretim çağının başladığı tarihi takip eden aybaşına kadar bu maddeye göre ebeveynlerin kısmi süreli çalışma talebi karşılanır. Bu talep, geçerli fesih nedeni sayılamaz.”

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

ödeneği ödenmez. İşverenin hatalı bilgi ve belge vermesi nedeniyle yapılan yersiz ödemeler kanuni faiziyle birlikte işverenden tahsil edilir. Bu madde hükümleri 506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesi kapsamındaki sandıkların statülerine tabi personel için de uygulanır.

Birinci fıkra kapsamındaki sigortalılar için, 5510 sayılı Kanunun 82 nci maddesinde belirtilen prime esas kazanç alt sınırı üzerinden aynı Kanunun 81 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (f) bentleri uyarınca toplam %32,5 oranında sigorta primleri işçi ve işveren payları doğum ve evlat edinme sonrası yarım çalışma ödeneği ödenen gün sayısı kadar Fondan Sosyal Güvenlik Kurumuna ödenir. 5510 sayılı Kanun kapsamında, Kurum prim ödeme yükümlüsü olmakla birlikte işyeri ve işveren sayılmaz ve bu kişiler için işe giriş ve çıkış bildirimini yapılmaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu, Kurum ve Hazine Müsteşarlığı tarafından müştereken belirlenir.”

MADDE 21- 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 13 üncü maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Bu Kanunun 74 üncü maddesinde öngörülen izinlerin bitiminden sonra mecburi ilköğretim çağının başladığı tarihi takip eden aybaşına kadar bu maddeye göre ebeveynlerden biri kısmi süreli çalışma talebinde bulunabilir. Bu talep işveren tarafından karşılanır ve geçerli fesih nedeni sayılmaz. Bu fıkra kapsamında kısmi süreli çalışmaya başlayan işçi aynı çocuk için bir daha bu haktan faydalanmamak üzere tam zamanlı çalışmaya dönebilir. Bu haktan faydalanmak veya tam zamanlı çalışmaya geri dönmek isteyen işçi işverene bunu en az bir ay önce yazılı olarak bildirir. Ebeveynlerden birinin çalışmaması halinde, çalışan eş kısmi süreli çalışma talebinde bulunamaz. Bir çocuğu eşiyile birlikte veya münferiden evlat edinenler de çocuğun fiilen teslim edildiği tarihten itibaren bu haktan faydalanır.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 19- 4857 sayılı Kanunun 74 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümleler, maddeye birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra, maddenin mevcut beşinci fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Doğumda veya doğum sonrasında annenin ölümü halinde, doğum sonrası kullanılmayan süreler babaya kullanılır. Üç yaşını doldurmamış çocuğu evlat edinen eşlerden birine veya evlat edinene çocuğun aileye fiilen teslim edildiği tarihten itibaren sekiz hafta analık hali izni kullanılır.”

“Birinci fıkra uyarınca kullanılan doğum sonrası analık izninin bitiminden itibaren kadın işçi, evlat edinme hâlinde ise eşlerden biri veya evlat edinene altı aya kadar ücretsiz izin yahut her doğumda altı aya kadar haftalık çalışma süresinin yarısı kadar ücretsiz izin kullanılabilir. Bu izinlerden hangisini kullanacağını izin talebinde bulunan belirler ve iznin kullanılacağı tarihten bir ay önce yazılı olarak işverene bildirir.”

“Bu izin, üç yaşını doldurmamış çocuğu evlat edinme halinde eşlerden birine veya evlat edinene verilir.”

“Bu madde hükümleri iş sözleşmesi ile çalışan ve bu Kanunun kapsamında olan veya olmayan her türlü işçi için uygulanır.”

MADDE 20- 31/5/2006 tarihli ve 5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“n) 30 uncu maddenin üçüncü fıkrasının (b) bendi kapsamında olanlar hariç olmak üzere, yaşlılık aylığı almaktayken bu aylıkları kesilmeksizin 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında çalışanlar,”

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar sosyal tarafların görüşü alınarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 22- 4857 sayılı Kanunun 74 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümleler, maddeye birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra, maddenin mevcut beşinci fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Doğumda veya doğum sonrasında annenin ölümü halinde, doğum sonrası kullanılmayan süreler babaya kullanılır. Üç yaşını doldurmamış çocuğu evlat edinen eşlerden birine veya evlat edinene çocuğun aileye fiilen teslim edildiği tarihten itibaren sekiz hafta analık hali izni kullanılır.”

“Birinci fıkra uyarınca kullanılan doğum sonrası analık hali izninin bitiminden itibaren çocuğunun bakımı ve yetiştirilmesi amacıyla ve çocuğun hayatta olması kaydıyla kadın işçi ile üç yaşını doldurmamış çocuğu evlat edinen kadın veya erkek işçilere istekleri halinde birinci doğumda altmış gün, ikinci doğumda yirmi gün, sonraki doğumlarda ise yüzseksen gün süreyle haftalık çalışma süresinin yarısı kadar ücretsiz izin verilir. Çoğul doğum halinde bu süreler otuz gün eklenir. Çocuğun engelli doğması halinde bu süre üçyüzaltmış gün olarak uygulanır. Bu fıkra hükümlerinden yararlanan süre içerisinde süt iznine ilişkin hükümler uygulanmaz.”

“Bu izin, üç yaşını doldurmamış çocuğu evlat edinme halinde eşlerden birine veya evlat edinene verilir.”

“Bu madde hükümleri iş sözleşmesi ile çalışan ve bu Kanunun kapsamında olan veya olmayan her türlü işçi için uygulanır.”

MADDE 23- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“n) 30 uncu maddenin üçüncü fıkrasının (b) bendi kapsamında olanlar hariç olmak üzere, yaşlılık aylığı almaktayken bu aylıkları kesilmeksizin 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında çalışanlar,”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 21- 5510 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin başlığı “Yaşlılık aylığının başlangıcı ve kesilmesi” şeklinde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasının (a) bendinde yer alan “bendinin (4) numaralı alt” ve “veya işyerini kapatarak” ibareleri yürürlükten kaldırılmış, aynı fıkranın (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve beşinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“b) 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında çalışmaya başlayanlardan aylıklarının kesilmesi için yazılı istekte bulunanların yaşlılık aylıkları talep tarihini takip eden aybaşından itibaren kesilir. Bu sigortalılar hakkında bu fıkranın (a) bendi hükümleri uygulanır.”

MADDE 22- 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin onbeşinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendine tabi olarak çalışmaya başlayanlar hakkında ilgisine göre 6 ncı maddenin birinci fıkrasının (n) bendi veya 30 uncu maddenin üçüncü fıkrası hükmü uygulanır.”

MADDE 23- 5510 sayılı Kanunun 60 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ana veya babası üzerinden bakmakla yükümlü olunan kişi sayılmayanlardan; lise ve dengi öğrenimden mezun olanlar 20 yaşını, yükseköğrenimden mezun olanlar ise 25 yaşını geçmemek ve bakmakla yükümlü olunan kişi ya da bu maddenin birinci fıkrasının (g) bendinde sayılanlar hariç genel sağlık sigortalısı olmamak şartıyla mezun oldukları tarihi izleyen günden itibaren iki yıl süreyle gelir tespiti yapılmaksızın birinci fıkranın (c) bendinin (1) numaralı alt bendi kapsamında genel sağlık sigortalısı sayılır.”

MADDE 24- 5510 sayılı Kanunun 67 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ayrıca, lise veya dengi öğrenimden mezun olanlar 20 yaşını, yükseköğrenimden mezun olanlar ise 25 yaşını geçmemek ve bakmakla yükümlü olunan kişi ya da 60 ncı maddenin

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

MADDE 24- 5510 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin başlığı “Yaşlılık aylığının başlangıcı ve kesilmesi” şeklinde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasının (a) bendinde yer alan “bendinin (4) numaralı alt” ve “veya işyerini kapatarak” ibareleri madde metninden çıkarılmış, aynı fıkranın (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve beşinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“b) 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında çalışmaya başlayanlardan aylıklarının kesilmesi için yazılı istekte bulunanların yaşlılık aylıkları talep tarihini takip eden aybaşından itibaren kesilir. Bu sigortalılar hakkında bu fıkranın (a) bendi hükümleri uygulanır.”

MADDE 25- 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin onbeşinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendine tabi olarak çalışmaya başlayanlar hakkında ilgisine göre 6 ncı maddenin birinci fıkrasının (n) bendi veya 30 uncu maddenin üçüncü fıkrası hükmü uygulanır.”

MADDE 26- 5510 sayılı Kanunun 60 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ana veya babası üzerinden bakmakla yükümlü olunan kişi sayılmayanlardan; lise ve dengi öğrenimden mezun olanlar 20 yaşını, yükseköğrenimden mezun olanlar ise 25 yaşını geçmemek ve bakmakla yükümlü olunan kişi ya da bu maddenin birinci fıkrasının (g) bendinde sayılanlar hariç genel sağlık sigortalısı olmamak şartıyla mezun oldukları tarihi izleyen günden itibaren iki yıl süreyle gelir tespiti yapılmaksızın birinci fıkranın (c) bendinin (1) numaralı alt bendi kapsamında genel sağlık sigortalısı sayılır.”

MADDE 27- 5510 sayılı Kanunun 67 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ayrıca, lise veya dengi öğrenimden mezun olanlar 20 yaşını, yükseköğrenimden mezun olanlar ise 25 yaşını geçmemek ve bakmakla yükümlü olunan kişi ya da 60 ncı maddenin

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

birinci fıkrasının (g) bendinde sayılanlar hariç genel sağlık sigortalısı olmamak şartıyla mezun oldukları tarihi izleyen günden itibaren iki yıl süreyle, prim borçlarına bakılmaksızın bakmakla yükümlü olunan veya hak sahibi kişi sayılmak suretiyle sağlık hizmetinden faydalandırılır.”

MADDE 25- 5510 sayılı Kanunun 81 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “On ve üzerinde sigortalı çalıştıran işyerlerine” ibaresi “Bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sigortalı çalıştıran özel sektör işyerlerine” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 26- 5510 sayılı Kanunun 87 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “ile bu kapsamda sayılan kişilerden sosyal güvenlik destek primine tâbi olanlar,” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 27- 5510 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 11-4 üncü maddenin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı sayılanlardan, doğum veya evlat edinmeye bağlı olarak ilgili mevzuatına göre yarım zamanlı çalışma hakkından yararlanmaları nedeniyle mali hakları ile sosyal yardımları yarım ödenenlerin, bu şekilde ödeme yapılan döneme ilişkin fiili hizmet süreleri ile prim ödeme gün sayıları yarım olarak hesaplanır. Yarım zamanlı olarak çalışılmaya başlanan günü izleyen aybaşından itibaren normal zamanlı çalışılması halinde ödenmesi gereken sigorta primine esas aylık kazanç ya da emekli keseneğine esas aylık tutarının yarısı üzerinden sigorta primi veya emekli keseneği ödenir. Ancak, bunların genel sağlık sigortası primi sigortalı ve işveren yükümlülüğünde herhangi bir değişiklik yapılmaksızın sigorta primine esas aylık kazanç ya da emekli keseneğine esas aylık tutarının tamamı üzerinden ödenir. Bu maddenin primlerin ve prim ödeme gün sayılarının yarım olarak uygulanacağına dair hükümleri yarım zamanlı çalışanlardan ek 3 üncü madde uyarınca ilave prim ödeyenler hakkında da uygulanır.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

birinci fıkrasının (g) bendinde sayılanlar hariç genel sağlık sigortalısı olmamak şartıyla mezun oldukları tarihi izleyen günden itibaren iki yıl süreyle, prim borçlarına bakılmaksızın bakmakla yükümlü olunan veya hak sahibi kişi sayılmak suretiyle sağlık hizmetinden faydalandırılır.”

MADDE 28- 5510 sayılı Kanunun 81 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “On ve üzerinde sigortalı çalıştıran işyerlerine” ibaresi “Bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sigortalı çalıştıran özel sektör işyerlerine” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 29- 5510 sayılı Kanunun 87 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “ile bu kapsamda sayılan kişilerden sosyal güvenlik destek primine tâbi olanlar,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 30- 5510 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 11- 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı sayılanlardan, doğum veya evlat edinmeye bağlı olarak ilgili mevzuatına göre yarım zamanlı çalışma hakkından yararlanmaları nedeniyle mali hakları ile sosyal yardımları yarım ödenenlerin, bu şekilde ödeme yapılan döneme ilişkin fiili hizmet süreleri ile prim ödeme gün sayıları yarım olarak hesaplanır. Yarım zamanlı olarak çalışılmaya başlanan günü izleyen aybaşından itibaren normal zamanlı çalışılması halinde ödenmesi gereken sigorta primine esas aylık kazanç ya da emekli keseneğine esas aylık tutarının yarısı üzerinden sigorta primi veya emekli keseneği ödenir. Ancak, bunların genel sağlık sigortası primi sigortalı ve işveren yükümlülüğünde herhangi bir değişiklik yapılmaksızın sigorta primine esas aylık kazanç ya da emekli keseneğine esas aylık tutarının tamamı üzerinden ödenir. Bu maddenin primlerin ve prim ödeme gün sayılarının yarım olarak uygulanacağına dair hükümleri yarım zamanlı çalışanlardan ek 3 üncü madde uyarınca ilave prim ödeyenler hakkında da uygulanır.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

4 üncü maddenin birinci fıkrasının (c) bendine tabi sigortalılardan ilgili mevzuatına göre yarım zamanlı çalışma hakkından yararlanmaları nedeniyle mali hakları ile sosyal yardımları yarım ödenenlerin eksik çalışılan süreleri, kendilerinin ya da hak sahiplerinin yazılı talepte bulunmaları halinde bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra ilk defa 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı olarak çalışanların 41 inci maddede belirtilen esaslara göre, haklarında mülga hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümleri uygulananların ise müracaat ettikleri tarihteki emekli keseneğine esas aylık tutarına ilişkin tüm unsurlar üzerinden güncel katsayılar ile kesenek ve karşılık oranlarına göre hesaplanan borcu kendilerine tebliğ edildiği tarihten itibaren bir ay içinde ödemeleri şartıyla hizmet sürelerine eklenir.

40 ıncı maddede yer alan tablonun (13) ve (14) numaralı sıralarında, 49 uncu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen sigortalıların yarım zamanlı olarak çalışılan sürelerle ilişkin fiili hizmet süresi zammı ve itibari hizmet süresi yarısı kadar uygulanır. Emeklilikte ek gösterge ile makam ve görev tazminatına hak kazanılmasında aranan süreler açısından bu şekilde çalışılan dönemdeki hizmet süreleri de yarım olarak dikkate alınır.”

MADDE 28- 5510 sayılı Kanunun geçici 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına “sosyal güvenlik destek primi ödeyerek çalışmaya devam edenler hakkında” ibaresinden sonra gelmek üzere bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında çalışmaya başlayanlar hariç olmak üzere” ibaresi eklenmiş, aynı fıkranın (b) bendi, (d) bendinin birinci ve üçüncü cümlelerinde yer alan “ve (b)” ibareleri ile maddenin dördüncü ve beşinci fıkraları yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

4 üncü maddenin birinci fıkrasının (c) bendine tabi sigortalılardan ilgili mevzuatına göre yarım zamanlı çalışma hakkından yararlanmaları nedeniyle mali hakları ile sosyal yardımları yarım ödenenlerin eksik çalışılan süreleri, kendilerinin ya da hak sahiplerinin yazılı talepte bulunmaları halinde bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra ilk defa 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı olarak çalışanların 41 inci maddede belirtilen esaslara göre, haklarında mülga hükümleri de dâhil 5434 sayılı Kanun hükümleri uygulananların ise müracaat ettikleri tarihteki emekli keseneğine esas aylık tutarına ilişkin tüm unsurlar üzerinden güncel katsayılar ile kesenek ve karşılık oranlarına göre hesaplanan borcu kendilerine tebliğ edildiği tarihten itibaren bir ay içinde ödemeleri şartıyla hizmet sürelerine eklenir.

40 ıncı maddede yer alan tablonun (13) ve (14) numaralı sıralarında, 49 uncu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen sigortalıların yarım zamanlı olarak çalışılan sürelerle ilişkin fiili hizmet süresi zammı ve itibari hizmet süresi yarısı kadar uygulanır. Emeklilikte ek gösterge ile makam ve görev tazminatına hak kazanılmasında aranan süreler açısından bu şekilde çalışılan dönemdeki hizmet süreleri de yarım olarak dikkate alınır.”

MADDE 31- 5510 sayılı Kanunun geçici 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına “sosyal güvenlik destek primi ödeyerek çalışmaya devam edenler hakkında” ibaresinden sonra gelmek üzere “; bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında çalışmaya başlayanlar hariç olmak üzere” ibaresi eklenmiş, aynı fıkranın (b) bendi, (d) bendinin birinci ve üçüncü cümlelerinde yer alan “ve (b)” ibareleri ile maddenin dördüncü ve beşinci fıkraları yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

“Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce iştirakçi veya sigortalı olup, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce ya da sonra malullük, yaşlılık veya emekli aylığı bağlananlardan; 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında çalışanlar hakkında, bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla sosyal güvenlik destek primine tabi olma bakımından bu Kanunla yürürlükten kaldırılan ilgili Kanun hükümleri uygulanmaz. Bunlar hakkında, 6 ncı maddenin birinci fıkrasının (n) bendi veya 30 uncu maddenin üçüncü fıkrası hükmü uygulanır. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce iştirakçi olup, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce ya da sonra 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre vazife malullüğü aylığı bağlananlardan 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında çalışanlar hakkında ise; bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, sosyal güvenlik destek primi ilişkin hükümler uygulanmaksızın ve genel sağlık sigortası primi alınmaksızın iş kazası ve meslek hastalığı sigortası hükümleri ile yazılı talepleri halinde uzun vadeli sigorta kolları hükümleri uygulanır.”

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce iştirakçi veya sigortalı olup, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce ya da sonra malullük, yaşlılık veya emekli aylığı bağlananlardan; 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında çalışanlar hakkında, bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla sosyal güvenlik destek primine tabi olma bakımından bu Kanunla yürürlükten kaldırılan ilgili Kanun hükümleri uygulanmaz. Bunlar hakkında, 6 ncı maddenin birinci fıkrasının (n) bendi veya 30 uncu maddenin üçüncü fıkrası hükmü uygulanır. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce iştirakçi olup, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce ya da sonra 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre vazife malullüğü aylığı bağlananlardan 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında çalışanlar hakkında ise; bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, sosyal güvenlik destek primine ilişkin hükümler uygulanmaksızın ve genel sağlık sigortası primi alınmaksızın iş kazası ve meslek hastalığı sigortası hükümleri ile yazılı talepleri halinde uzun vadeli sigorta kolları hükümleri uygulanır.”

MADDE 32- 19/6/2014 tarihli ve 6546 sayılı Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alan Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- (1) Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte 9/8/1983 tarihli ve 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu uyarınca Tarihi Alanda alan kılavuzluğu görevini yapmış olanlar Milli Parklar Kanunu uyarınca almış oldukları alan kılavuzluğu kimliklerinin süresi sona erinceye kadar Tarihi Alan sınırları içerisinde Başkanlıkça belirlenen usul ve esaslara uygun olarak hizmet ifa edebilirler. Alan kılavuzluğu kimliklerinin süresi sona erenler Başkanlıkça belirlenen usul ve esaslara göre yeniden yetkilendirilirler.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 29- 27/3/2015 tarihli ve 6639 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun geçici 1 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 30- Batman İli Hasankeyf İlçe Merkezi, ek-1 'deki haritada sınırları ve ek-2'deki tabloda 6°'lik koordinatları belirtilen; kuzeyde 995 metre rakımlı Berrahalil Tepesi ile Hamduni Sırtı, doğuda 515 metre rakımlı Kot Tepe, güneyde Dicle Nehri, Kesmeköprü Köyü ve Kınamaz Burnu, batıda 670 metre rakımlı Düğli Tepe ve Mesiliamer Sırtı ile çevrili alana nakledilmiştir.

Hasankeyf İlçesi, birinci fıkrada belirtilen yeni yerleşim yerine nakline kadar geçecek süre içinde halen bulunduğu yerde hukuki varlığını sürdürür. Hasankeyf İlçe Belediyesi bu süre içinde 5393 sayılı Belediye Kanunu ile diğer mevzuatın belediyelere verdiği görev ve yetkileri yeni yerleşim alanında da kullanır.

İlçe Merkezi yeni yerleşim alanına hukuken taşındıktan sonra Hasankeyf İlçe Belediyesi hukuki varlığını yeni yerleşim yerinde sürdürür ve Belediyenin eski yerdeki hukuki varlığı sona erer.

MADDE 31- Bu Kanunun;

- a) 8 inci, 9 uncu, 12 nci, 14 üncü ve 15 inci maddeleri yayımını izleyen ayın onbeşinde,
- b) Diğer hükümleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 33- 27/3/2015 tarihli ve 6639 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun geçici 1 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 34- Batman İli Hasankeyf İlçe Merkezi, İlisu Barajı göl alanında kalmayan mevcut sınırları da dâhil olmak üzere, ek-1'deki haritada sınırları ve ek-2'deki tabloda 6°'lik koordinatları belirtilen; kuzeyde 995 metre rakımlı Berrahalil Tepesi ile Hamduni Sırtı, doğuda 515 metre rakımlı Kot Tepe, güneyde Dicle Nehri, Kesmeköprü Köyü ve Kınamaz Burnu, batıda 670 metre rakımlı Düğli Tepe ve Mesiliamer Sırtı ile çevrili alana nakledilmiştir.

Hasankeyf İlçesi, birinci fıkrada belirtilen yeni yerleşim yerine nakline kadar geçecek süre içinde halen bulunduğu yerde hukuki varlığını sürdürür. Hasankeyf İlçe Belediyesi bu süre içinde 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanunu ile diğer mevzuatın belediyelere verdiği görev ve yetkileri yeni yerleşim alanında da kullanır.

İlçe Merkezi yeni yerleşim alanına hukuken taşındıktan sonra Hasankeyf İlçe Belediyesi hukuki varlığını İlisu Barajı göl alanında kalmayan mevcut sınırları da dâhil olmak üzere yeni yerleşim yerinde sürdürür.”

MADDE 35- Bu Kanunun;

- a) 2 nci maddesi 1/1/2016 tarihinden itibaren elde edilen gelirlere uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
- b) 8 inci, 9 uncu, 12 nci, 15 inci, 16 ncı, 17 nci ve 18 inci maddeleri yayımını izleyen ayın onbeşinde,
- c) 23 üncü, 24 üncü, 25 inci, 29 uncu ve 31 inci maddeleri yayımı tarihini takip eden ödeme dönemi başında,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

ç) 28 inci maddesi yayımını takip eden
aybaşında,

d) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
yürürlüğe girer.

MADDE 32- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar
Kurulu yürütür.

MADDE 36- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar
Kurulu yürütür.

Ahmet Davutoğlu

Başbakan

Başbakan Yardımcısı

N. Kurtulmuş

Başbakan Yardımcısı

Y. T. Türkeş

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı

S. Ramazanoğlu

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

S. Soylu

Ekonomi Bakanı

M. Elitaş

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı

F. Çelik

Kalkınma Bakanı

C. Yılmaz

Milli Eğitim Bakanı

N. Avcı

Sağlık Bakanı

M. Müezzinoğlu

Başbakan Yardımcısı V.

C. Yılmaz

Başbakan Yardımcısı

L. Elvan

Avrupa Birliği Bakanı

V. Bozkır

Çevre ve Şehircilik Bakanı

F. G. Sarı

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

B. Albayrak

Gümrük ve Ticaret Bakanı

B. Tüfenkci

Kültür ve Turizm Bakanı

M. Ünal

Milli Savunma Bakanı

İ. Yılmaz

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

B. Yıldırım

Başbakan Yardımcısı

Y. Akdoğan

Adalet Bakanı

B. Bozdağ

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

F. Işık

Dışişleri Bakanı

M. Çavuşoğlu

Gençlik ve Spor Bakanı

A. Ç. Kılıç

İçişleri Bakanı

E. Ala

Maliye Bakanı

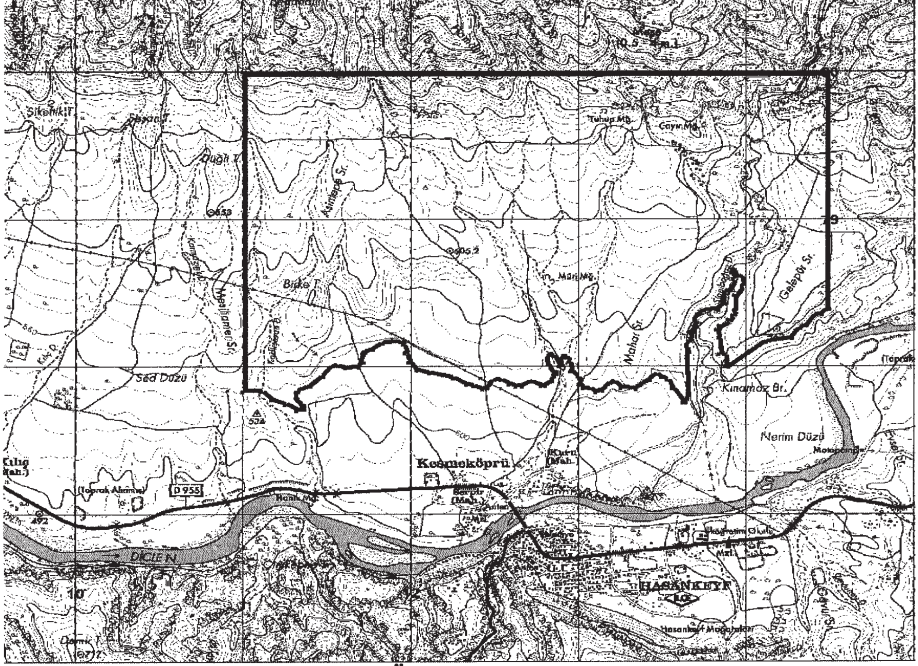
N. Ağbal

Orman ve Su İşleri Bakanı

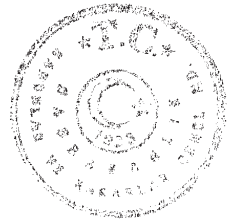
V. Eroğlu

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EKİLİ HARİTA

EK-1
HASANKEYF İLÇESİ YENİ YERLEŞİM YERİNİN ALANI
(MARDİN M46-c2)

ÖLÇEK: 1/25.000

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EKLİ TABLO

EK-2
HASANKEYF İLÇESİ YENİ YELEŞİM ALANININ (6'LIK) KOORDİNLARI

Nokta No	Y	X
1	711 000	4 180 000
2	714 500	4 180 000
3	714 500	4 178 390
4	713 900	4 177 994
5	713 822	4 178 247
6	713 976	4 178 548
7	713 972	4 178 615
8	713 935	4 178 657
9	713 837	4 178 383
10	713 696	4 178 311
11	713 648	4 177 751
12	713 464	4 177 945
13	713 345	4 177 846
14	713 215	4 177 891
15	713 102	4 177 823
16	712 994	4 177 929
17	712 906	4 178 062
18	712 800	4 177 865
19	712 500	4 177 909
20	712 461	4 177 852
21	712 034	4 177 973
22	711 940	4 178 166
23	711 724	4 178 083
24	711 722	4 178 028
25	711 608	4 177 988
26	711 538	4 178 004
27	711 320	4 177 812
28	711 370	4 177 710
29	711 112	4 177 832
30	711 000	4 177 830

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METNE EKLİ TABLO

EK-2
HASANKEYF İLÇESİ YENİ YERLEŞİM ALANININ (6°LİK) KOORDİNATLARI

Nokta No	Y	X
1	711 000	4 180 000
2	714 500	4 180 000
3	714 500	4 178 390
4	713 900	4 177 994
5	713 822	4 178 247
6	713 976	4 178 548
7	713 972	4 178 615
8	713 935	4 178 657
9	713 837	4 178 383
10	713 696	4 178 311
11	713 648	4 177 751
12	713 464	4 177 945
13	713 345	4 177 846
14	713 215	4 177 891
15	713 102	4 177 823
16	712 994	4 177 929
17	712 906	4 178 062
18	712 800	4 177 865
19	712 500	4 177 909
20	712 461	4 177 852
21	712 034	4 177 973
22	711 940	4 178 166
23	711 724	4 178 083
24	711 722	4 178 028
25	711 608	4 177 988
26	711 538	4 178 004
27	711 320	4 177 812
28	711 370	4 177 710
29	711 112	4 177 832
30	711 000	4 177 830

